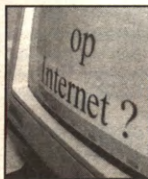

veto

KotNet: what's hot and what's not (done)

p. 3

Een Smet op het vluchtelingenbeleid

p. 5

marieslijk: Decorte maakt (te korte) voorstelling

p. 12

Uniefs en hogescholen moeten overleggen over sociale voorzieningen

Hogescholen krijgen meer geld

Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) voorziet enige miljoenen extra voor de werkmiddelen, personeelskost en onderzoek van de hogescholen. Zij beloofde ook om de hogescholen evenveel geld te geven voor hun sociale voorzieningen als de universiteiten. De voorwaarde daarvoor zal zijn dat de hogescholen die middelen efficiënt gebruiken. Ludo Sannen (Agalev) pleit voor de oprichting van een overkoepelende raad voor sociale voorzieningen, waarin studenten een grote stem zouden hebben. Die raad kan dan onderling overleggen en samenwerking bevorderen.

De gelden voor sociale voorzieningen (Sovo's) zijn ongelijk verdeeld. Een universiteit krijgt per student tussen de 8500 en 14500 frank — gemiddeld over alle Vlaamse universiteiten berekend is dat 9544 frank. Een

vindt dit voornemen niet meer dan logisch, maar stelt wel dat de verhoging van de gelden voor Sovo's in sneller tempo zal moeten gebeuren wil de regering haar belofte waarmaken. In 2000 kwam er slechts 500

verhoging van de sociale toelagen voor de hogescholen dient immers gepaard te gaan met een evaluatie van de besteding van deze middelen. Soms gebruiken hogescholen die gelden eerder als werksuittgaven. Hogescholen zitten in een te strak financieel keurslijf door de *enveloppe-financiering*. Dat was een nauwelijks verholde besparingsmaatregel en vele hogescholen komen niet toe met het hun toegekende bedrag.

Gelukkig voor hen heeft de huidige regering enige budgettaire ruimte. In een persmededeling van drie april maakte minister Vanderpoorten bekend dat het hogeschoolonderwijs een achterstallig bedrag van 524 miljoen frank

geldt voor de sociale sector van de universiteiten er niet in, toch niet tijdens deze regeringsperiode. Hij pleit dan ook voor meer samenwerking tussen de diensten voor Sovo's. Een concreet voorbeeld: hogeschoolstudenten zouden op kot mogen in residenties van de KU Leuven en omgekeerd. Nu is dat niet het geval. De beste manier om samenwerkingsakkoorden te realiseren is, volgens Sannen, het installeren van een overkoepelende raad voor de Sovo's van hogescholen en universiteiten.

Noden

Zo'n overkoepelende structuur bestaat totnogtoe niet voor de sociale sector. Rektoren van universiteiten zien elkaar op de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir); hogeschooldirecteuren ontmoeten elkaar op de Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora). De voornaamste gespreksonderwerpen daar behelzen onderwijs en onderzoek, niet Sovo's. Nochtans zou zo'n overleg niet alleen samenwerking bevorderen, het kent nog andere voordelen. De diensten voor Sovo's dienen immers nieuwe noden te signaleren aan elkaar en de overheid en hun dienstverlening erop af te stellen in onderling overleg. De sociale sector van Leuven is vragende partij voor een overkoepelende overlegraad.

Studenteninspraak dient in die overlegraad gewaarborgd te zijn, benadrukt de Agalev-fraktieleider. Dat houdt meer in dan de betrokkenheid in te schrijven in een dekreet, want dat is vaak niet voldoende. Hogeschoolstudenten studeren veelal slechts voor drie jaar en in hun laatste jaar moeten ze stage doen. Er blijft niet veel tijd over om aan gefundeerd medebeheer te doen. Met andere woorden: als je de inspraak van hogeschoolstudenten wil waarborgen, dien je ze vrijgesteld te geven. Dat zijn half-tijdse werkkrachten, door de studenten zelf aangesteld, die zich inzetten om de werking van de studentenbeweging te ondersteunen.

Uniform

In Duitsland bestaat er een overkoepeling voor Sovo's. In Vlaanderen gaat het over zeventwintig hogescholen en een stuk of vijf, zes universiteiten. De groene onderwijspecialist meent dat dat geen probleem kan zijn. Sannen: "Eigenlijk zou je kunnen starten met de Sovo-werkgroep van Vlir en Vlhora een autonoom statuut te geven. Dat zou een eerste stap kunnen zijn, zonder het dadelijk al dekretaal of juridisch te gaan invullen, want dat zal moeten gebeuren samen met het uniform maken van de verschillende diensten voor Sovo's aan hogescholen en universiteiten."

Margo Foubert
Bart De Schrijver

De terrasjes waren opmerkelijk leeg deze voorbije weken. Het was niet alleen slecht weer maar u had bovendien eksamens of niet? Dus bleef u maar liever op uw kot of peda. Vroeger bakte de kotmadam u ook nog spek met eieren. Hoe het er toen aan toe ging, leest u op pagina 9. Ondertussen is er veel veranderd. Studenten kuisen tegenwoordig hun kot zelf (pagina 4) of delen het met gehandicapten (pagina 9). Maar er zijn er ook nog altijd die de ezel willen uithangen (pagina 8).

hogeschool daarentegen ontvangt per student iets meer dan de helft van dat bedrag: 4500 frank. Aan die onrechtvaardigheid zou binnen deze regeringslegislatuur een einde komen. Minister van Onderwijs Vanderpoorten heeft zich daarvoor geëngageerd. Agalev-fraktieleider in de Vlaamse Raad en onderwijspecialist Ludo Sannen

frank bij per hogeschoolstudent. Er zit evenwel schot in de zaak. Binnenkort zal de doelmatigheidsstudie over Sovo's, die het ministerie van Onderwijs bestelde, publiek worden gemaakt. Alle betrokken partijen zullen er dan hun zegje over kunnen doen. Op basis van die studie zal de regering haar beleid rond Sovo's bepalen. Een

werken. Maar zelfs de universiteiten, die toch veel meer geld krijgen, hebben problemen. De Raad voor Studentenvoorzieningen van de KU Leuven voorziet voor volgend jaar een besparing van acht miljoen. De daarop volgende jaren zou telkens weer acht miljoen beknipteld moeten worden. Volgens Sannen zit een verhoging van de

(foto archief)
minderbegoede studenten weg te

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

(advertentie)

Lezersbrieven

NSV (1)

Zoals elke studentenbeweging een bepaalde sociokulturele en democratische opdracht te vervullen heeft, tracht ook de NSV op dit terrein haar verantwoordelijkheid op te nemen. Daarom had het presidium beslist om op 30 april een openbare avond in te richten waarop alle studenten uitgenodigd werden om kennis te nemen van het nationalisme en hieromtrent een eventueel democratisch debat te voeren.

Dit kon voor enkele progressieven natuurlijk niet door de beugel. "Foute boel, de NSV in de aula's van de KU Leuven, keet schoppen," zullen ze wel gedacht hebben. Helaas voor hen zaten ze in het verkeerde gebouw tegen te betogen. Hebben wij even-tjes gelachen.

Nu, dit alles terzijde gelaten, wat lezen we in Veto? "KU Leuven laat NSV toe op kampus" Is het dan zo ongewoon dat een legitieme studentenvereniging toegelaten

wordt op de kampus? Natuurlijk niet. Voor de vertegenwoordigers van Loko (Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie) is dat evenwel anders. Zij wilden de NSV weren wegens verstoring van de openbare orde. Dat deze orde niet door de NSV maar door duistere organisaties werd verstoord, die bovendien de steun van de Sociale Raad genieten, wordt natuurlijk niet gezegd. Wat een grap! SJW, MLB en andere organisaties verenigd in de werkgroep democratisch onderwijs verstoren de openbare orde en daardoor zouden de NSV'ers niet mogen vergaderen. Dat is volstrekt ondemokratisch. Vergaderen is immers een menselijk recht.

Ons stoort het ten zeerste dat Loko partij kiest voor ondemocratische organisaties die met agitatie en demagogie hun doel willen bereiken. Ook de journalistiek van Veto zet de wereld op zijn kop. Maakt de slachtoffers tot daders en de daders tot slachtoffers. En dan die leugens die allemaal in Veto staan. Zo zou de NSV racis-

tisch zijn. Zever natuurlijk, plat racisme hoort in een studentenvereniging niet thuis. Onze lederen wordt geleerd om op een fatsoenlijke wijze na te denken en te argumenteren over begrippen zoals migratie, multikultuur, enzovoort. Ook zou de NSV tot dezelfde familie behoren als het Vlaams Blok en de VMO (Vlaamse Militanten Organisatie, de vroegere knokploeg van de VU). Wat een larie. De enige organisaties waar wij officieel mee samenwerken zijn de Vlaamse Volksbeweging (VVB) en het Taal Aktie Komitee (TAK), beiden pluralistische organisaties, en soms ook met Voorpost om acties te koördineren.

Namens de NSV:
Dominiek Sneppe, preses,
Maarten van Dael, vice-preses

Nvdr: De NSV is door de FKK, die aan maatschappelijke studentenverenigingen subsidies toekent, nooit erkend geworden op grond van haar ondemocratisch en gewelddadig karakter.

NSV (2)

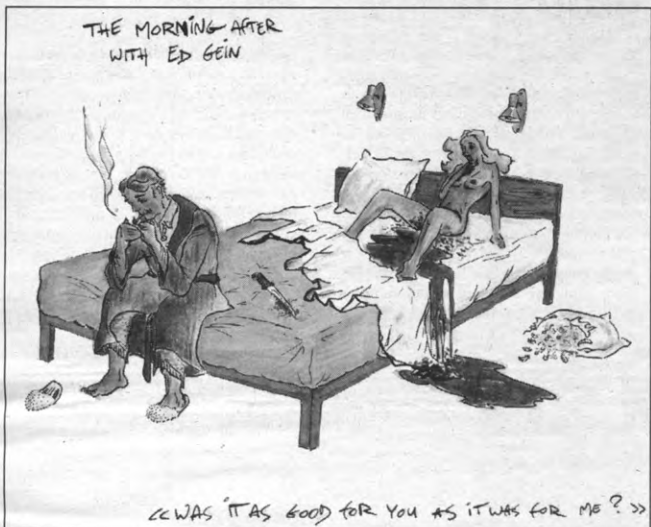
Dat Veto zich nog steeds niet heeft bevrijd van het juk ener geborneerde en intolerante dogmatiek bleek eens te meer uit de beledigende toon waarop men de NSV behandelde in vorig nummer (Veto 27).

Volksnationalisme en gezonde studententikoziteit staan niet in jullie woordenboek — dat weet iedereen ondertussen wel — maar daarvoor hoeft men nog niet te vervallen in leugenachtige en haatdragende taal tegenover andersdenkenden.

De NSV wijst iedere vorm van racisme af. Tevens is, in onze hoedanigheid van volksnationalisten, iedere sympathie voor totalitaire regimes uit den boze. Daarentegen eigenen wij ons een non-konformistisch kader toe, waarin geen enkel heilig huisje overeind dient te blijven, maar waar een jeugdig idealisme niet als misdaad wordt gezien. Dat er op onze openbare avond (geen 'meeting' dus) kleurlingen aanwezig waren en er zelfs kans werd geboden aan gezonde marxisten om hun mening te ventileren, wijst in die richting. Voor allert die aanwezig waren, kwam de weergave in Veto dan ook als zeer beledigend over!

Hiermee bewijst Veto dat ze niet kan omgaan met een ongecomplexiseerd, tolerant en vrijdenkend volksnationalisme. Blijkbaar dweept men in de weelderige lokalen over redakteer, nog steeds met achterhaalde spookbeelden.

Wim Schreurs,
eerste kandidatuur Wijsbegeerte
Nvdr: u mag altijd eens komen kijken hoe 'weelderig' wij hier behuisd zijn.

vroegere opgave

G	R	Y	N	S	K	R	O	N	I	E	K	A	K	S	M	E	S	P	U	N	T	A	M	A	N	T		
R	S	A	T	R	A	A	P	B	R	A	K	I	T	U	I	L	T	U	I	N	M	A	N	O				
A	R	R	I	A	N	T	R	I	F	A	M	O	E	R	S	O	K	K	N	O	O	K	P	O				
A	A	L	P	A	T	D	I	S	K	R	I	S	T	A	L	T	O	P	T	O	R	S	A	R				
L	A	A	T	D	E	O	N	R	A	D	K	F	A	T	E	I	K	L	A	D	K	E	R	N				
D	R	A	S	S	I	G	G	R	A	T	I	E	R	I	V	I	E	R	O	N	K	R	U	I	D			
I	S	I	S	H	O	O	M	G	E	N	T	K	E	N	I	E	P	R	S	N	O	B						
R	E	E	G	E	K	S	U	F	R	A	M	A	D	A	N	K	E	I	P	E	K	E	E	R				
E	L	K	L	E	I	N	S	A	P	A	A	I	E	N	B	A	R	V	L	E	R	K	S	I				
N	M	A	A	R	T	E	N	D	O	E	L	G	T	O	O	N	P	L	A	T	A	A	N	T				
E	L	A	N	D	S	E	I	Z	O	E	N	B	A	S	P	A	T	R	O	O	N	P	R	U	I	S		

**OP ZOEK NAAR EEN ANDER KOT ?
MAAR OOK NAAR IETS MEER ?**

Dit kan in 2 Oikonde gemeenschaphuizen

Wil je hierover meer informatie ?
Kom dan naar de infoavond op
woensdag 26 april om 20 uur
Jan Stasstraat nr. 2 (tussen het Ladeuzeplein en de
Bondgenotenlaan)

- * In het **DOORSTROMINGSHUIS** wonen 3 studenten (afgestudeerden) samen met 3 jongvolwassenen met een mentale handicap of psychiatrische problematiek. Wonen in een gemeenschaphuis, alleen en toch in groep, helpt deze jonge mensen op weg naar meer zelfstandigheid.
- * In het **THEMAHUIS** wonen 5 studenten samen rond het thema zorgzame samenleving. Ze zoeken samen uit hoe het huis een brug kan bouwen tussen de studentenwereld en het welzijnswerk.
- * Als **BEZOEKER** breng je één keer per week of per 14 dagen een bezoekje aan het huis.

Aanvankelijk als nieuw gezicht word je stilaan een 'vriend aan huis', die langskomt om mee te eten, een maaltijd te bereiden, tv te kijken, ...

Je kan ook langskomen op het secretariaat van Oikonde :
Tienesevest 17, 3010 Kessel-Lo,
tel. 016/22.96.13.

(advertentie)

AFRIKA

FILMFESTIVAL

Leuven • Aarschot • Diest • Dilbeek • Haacht • Tervuren

LEUVEN

28 april - 13 mei

STUDIO
PANGAEA
STUC

VLAAMS FILMMUSEUM

meer info: tel.: 016/35 09 50 • www/vl-brabant.be/afrikafilm
een organisatie van
vzw Film en Cultuurpromotie, ism derdewereldraad en Cultureel Centrum Leuven

Rektor Oosterlinck herverkozen met 58,6%

Geslaagd, maar geen onderscheiding

Hadden de derici er nog iets mee te maken gehad, dan zouden we op dinsdag 18 april witte rook uit de schouw van de Faculty Club hebben zien komen. De Katholieke Universiteit Leuven heeft een nieuwe peetvader: zetelend rektor André Oosterlinck volgt zichzelf op.

De eerste stembusronde, die donderdag 6 april begon, werd op maandag 17 april afgesloten. Zoals bekend waren het geen echte verkiezingen meer: uittreidend rektor André Oosterlinck was immers de enige kandidaat om zichzelf op te volgen. In plaats van een keuze te kunnen maken — waar het bij verkiezingen nu eenmaal om draait

— werd het democratisch gebeuren verengd tot een evaluatie van het beleid en de persoon van rektor Oosterlinck. 1416 stemgerechtigden konden dan ook hun mening hieromtrent ventileren door netjes het vakje 'ja' of 'nee' aan te kruisen. Voor de meer creatieve zielen onder hen was er ook de optie om het stembiljet blanco te deponeren. En de idioten in het gezelschap of gewoon zij die denken de leukste thuis te zijn, konden natuurlijk ongeldig stemmen.

Geteld

Dinsdagochtend werden de stemmen geteld. 1416 stemgerechtigden betekend dat kandidaat-rektor Oosterlinck 709 voorstemmen nodig had om in een eerste ronde ver-

kozen te worden. Over het verloop van de verkiezingsperiode zijn 1206 stemmen uitgebracht. Dit is een hoge opkomstgraad: 85,2 %, met inbegrip van onregelmatige omslagen weliswaar. 730 stemmen werden ter plaatse in de Heilige Geesttafel van de Faculty Club op donderdag 6 april jongstleden uitgebracht. Diezelfde dag werden 132 omslagen met volmacht afgehaald. De voorbije twaalf dagen hebben dan nog 476 stemgerechtigden schriftelijk gestemd. Bij de uitgebrachte stemmen waren er 3 ongeldige omslagen, 2 ongeldige stemmen, 25 onthoudingen, 346 tegenstemmen en 830 voorstemmen. Het kworum van 709 voorstemmen haalde de rektor kandidaat dus op meer dan voldoende wijze.

Procentueel vertaald betekent dit dat

Overzicht van de stemmen

Stemgerechtigden: 1416
Uitgebrachte stemmen: 1206, dit is 85,2%
(Kworum: 709 oftewel 50%)

Uitslag:

Voor:	830	68,8%	58,6%
Tegen:	346	28,7%	24,4%
Onthouding:	25	2,1%	1,8%
Ongeldig:	5	0,4%	0,4%

kolom 3: % op uitgebrachte stemmen
kolom 4: % op stemgerechtigden

van de uitgebrachte stemmen 68,8 % voor waren, 28,8 % tegen en 2,2 % onthouding of ongeldig. Wat echter telt in de eerste ronde is de procentuele vertaling naar stemgerechtigden en daar krijgen we: 58,6 % voor, 24,6 % tegen en 16,8 % onthouding, ongeldig of niet komen stemmen. 58,6 % voor is geen overweldigende meerderheid maar wel een duidelijke.

Roger

Oosterlinck doet het daarmee wel slechter dan Roger Dillemans, toen die in 1990 enige kandidaat was voor een tweede ambts-termijn. Dillemans haalde iets minder dan 65 % van de stemmen. In 1990 waren er wel ongeveer 400 minder stemgerechtigden. Het aantal stemgerechtigden bedroeg toen 1034.

Opmerkelijk is wel dat in 1990 op de stembus zelf in de Faculty Club slechts 27 % kwam opdagen. In totaal stemde toen iets meer dan 70 % van de stemgerechtigden. Waar de hoge opkomst in 2000 aan te wijten is, is nog onduidelijk. Was het de e-mail die Oosterlinck op 5 april aan alle studenten en personeelsleden van de KU Leuven verzond? We zullen het waarschijnlijk nooit met zekerheid weten. In 1995, toen er vier kandidaten waren, was er in de eerste ronde ter plaatse in de Faculty Club een opkomst van 57 %, in de tweede ronde van 62

Privacy, gebruiksvoorwaarden en hogescholen

Door de m@zen van het KotNet

Zes jaar geleden werd KotNet gesticht door studenten van de residenties Groenveld en Thomas Morus. Intussen is KotNet niet meer weg te denken uit het studentenjar-gon. Toch heerst nog heel wat twijfel over wat nu wel en niet mag op KotNet. Bovendien vragen de studenten van hogescholen in Leuven zich af waarom hun collegae aan de universiteit wel toegang krijgen tot KotNet en zij niet. Veto ging te rade bij Guido Van De Velde van Ludit (Leuven universitair dienstencentrum voor informatika en telematika).

Bij het registreren van hun netlogin-gebruikersnaam op <http://www.kotnet.kuleuven.ac.be> wordt de student erop gewezen dat er 'gebruiksvoorwaarden' zijn, en waar men die kan vinden. Men hoeft ze niet te lezen, want KotNet veronderstelt toch met volwassenen te maken te hebben.

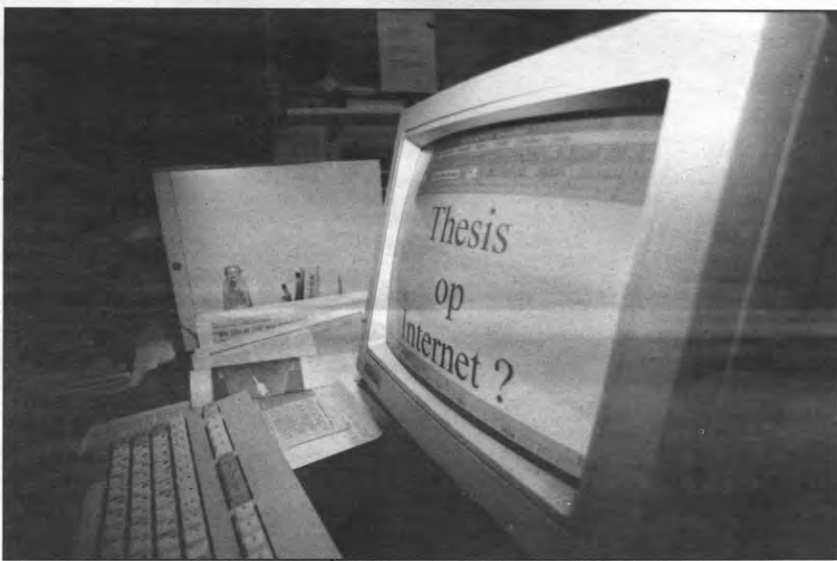
In principe mogen abonnees alles doen. Wat niet toegestaan is, is het zelf afhalen, het bezitten en vooral ook het herverdelen van gegevens die door het auteursrecht beschermd worden (bijvoorbeeld mp3's, foto's, ...) zonder dat de auteursrechten betaald worden. Verder vallen sommige data zoals bepaalde VS-programmatuur onder export- en importbeperkingen en moeten etisch betwistbare gegevens (pornografie, racistisch materiaal, kriminele zaken, ...) geweerd worden. Deze drie categorieën zijn niet exhaustief, maar vormen toch de belangrijkste beperkingen. Wie er de Belgische en internationale wetgeving op naleest zal dezelfde uitsluitingen aantreffen.

Kommersieel

KotNet verbiedt ook kommersiële doeleinden: abonnees mogen KotNet niet gebruiken om zelf geld te verdienen of handel te drijven, maar zaken via Internet aankopen mag wel. Dit komt door de aard van de provider, Belnet, een overheidsinstelling met wetenschappelijk doel.

Evenmin mag men andere netwerkgebruikers (KotNet en niet-KotNet) last of schade berokkenen. Zogenaamde postscans, en zeker ook inbraken en inbraakpogingen worden niet geduld, evenmin als het gebruiken van andermans passwords.

Wat studenten wel toegestaan is, is zelf services opzetten. Als ze dat op KotNet doen, is dat wel om technische redenen beperkt tot KotNet/KULeuvenNet. De gegevens die langs deze weg ter beschikking gesteld worden, moeten natuurlijk overeenkomen met de geldende beperkingen. Een ftp-server volgeladen met mp3's kan dus niet door de beugel.

(foto archief)

De KotNet-operatoren loggen enkel de verbindingsgegevens van de abonnees en niet de inhoud van de verbinding. Die gegevens worden enkel bekeken indien zich klachten voordoen. Loggen van verbindingen vormt al een hoop data om bij te houden; het zou dan ook ondenkbaar zijn om dat allemaal continu te volgen. Maar soms krijgen operatoren via 'reguliere' weg toegang tot gegevens. Wanneer iemand een ftp-server met passwordbeveiliging opzet waarbij die passwords via nieuwsgroepen bekend gemaakt worden, dan hebben zij net zo goed als iemand anders de mogelijkheid om op die ftp-server in te loggen en te kijken wat er aangeboden wordt. In elk geval wordt ten allen tijde de privacy van iedere netwerkgebruiker volledig gerespecteerd. Zo zal nooit een naam van overtreder aan derden (zoals de klager) bekend gemaakt worden. KotNet treedt hierin op als bemiddelend persoon.

Overtreding

Bij overtredingen wordt de student via mail gekontakteerd en om uitleg gevraagd. Voor veel mensen is dit genoeg. Hardnekkiger personen worden een paar dagen van het net geweerd. Heel soms moet KotNet naar zwaardere middelen grijpen, maar dat is ook voor hen de ultieme stap. Zo zal KotNet de komende dagen met een geval naar de academische overheid stappen om verdere sancties te overwegen. Maar dit is wel een zeer

flagrant geval. Sommige mensen verwarren ook 'akademische vrijheid' (wat een reëel gegeven is) met anarchie of asociaal gedrag. Akademische vrijheid heeft niets te maken met het afschaffen van uw buur zijn PC of het kunnen afladen van harde porno.

Hogescholen

De KU Leuven heeft met zijn provider Belnet een — door de laatste trouwens opgelegde — overeenkomst dat enkel studenten en personeel van de KU Leuven deze Internetverbinding mogen gebruiken. Verder gelden de KotNet-abonnementen bij de kabelverdelers eigenlijk ook alleen maar voor de genoemde mensen. Studenten van andere instellingen worden dus verondersteld niet op het KotNet-netwerk gekoppeld te zijn. Hogescholen kunnen wel degelijk met Belnet overeenkomsten sluiten, maar dan direct. Zo worden de websites van Ehsal, KHL en Vlekho gehost door Belnet. Als de faktor Belnet niet zou spelen, dan zouden nog altijd afspraken gemaakt moeten worden tussen de KU Leuven en de hogescholen. De KU Leuven heeft een vrij zware investering gedaan in het KotNet-project. Als eksterne instellingen daar ook gebruik van willen maken, moet daar iets voor in de plaats komen, aldus Guido Van De Velde.

Sam Algoet

Voor meer info omtrent KotNet:
www.kotnet.kuleuven.ac.be

Marie-Anne Dedeurwaerdere

“Is het hier altijd zo proper?”

De paasvakantie is weer achter de rug en dat betekent voor de studenten in Leuven dat ze zich een beetje zenuwachtig mogen beginnen maken; de examens komen namelijk steeds dichterbij. Maar hoe zit het met de toekomstige studenten die nu aan hun laatste maanden secundair onderwijs bezig zijn. Voor toekomstige studenten die al besloten hebben om hier in Leuven of Heverlee op kot te komen, organiseerde de KU Leuven de voorbije weken drie opendeurdagen voor haar residenties.

Zaterdag acht maart om negen uur 's morgens stonden twee residenten en twee studenten van het Zwartusterscollege angstig te wachten op de horde die hun richting uit kwam. Gedurende de rest van de dag zouden deze vier dapperen ontelbare rondleidingen geven in hun residentie aan verschillende groepen nieuwsgierige toekomstige studenten en hun kritische ouders. Deze mensen kregen de kans om alles te zien: de kamers, de keukens, het sanitair en de ontspanningsruimtes. Vele vragen werden gesteld en geduldig beantwoord. Sommige vragen kwamen steeds terug, bijvoorbeeld: “is het hier altijd zo

proper?”, “hoe zit het met de brandveiligheid?” of “is het hier rustig genoeg om te studeren?”. Uiteraard werden ook een paar minder verwachte vragen gesteld. Het mooiste voorbeeld hiervan was een student die vroeg of de bak bier bij de kamer inbegrepen was. Een opvallende vaststelling was dat een relatief groot aantal toekomstige psychologiestudenten werd rondgeleid.

Gewoon

Waarin ligt nu juist het verschil tussen een residentie van de KU Leuven en een gewoon priveekot. Hierop kan men kort en krachtig antwoorden: het verschil ligt voornamelijk in de huurprijs. De huurprijs in de gesubsidieerde residenties wordt berekend aan de hand van het inkomen van de ouders van de student. Bij een priveekot daarentegen ligt de huurprijs van elke kamer vast en die wordt voor niemand aangepast. Bovendien ligt de huurprijs van priveekoten meestal ook een beetje hoger dan bij de residenties. In een gesubsidieerde residentie ligt de huurprijs vast tussen de 2500 frank en 6000 frank per maand. Het is de bedoeling dat studenten die minder kapitaalkrachtig zijn op die manier toch ook de kans krijgen om in Leuven op kot te gaan.

Kristof D'Exelle

Studiedag geschiedenis

Het seminarie “Opkomst en verval van historische vraagstellingen” gaat door op zaterdag 6 mei 2000 in de faculteit Letteren (lokaal MSI 00.28).

Het programma ziet er als volgt uit:

- 09.30 u: Koffie en verwelkoming
 - 10.00 u: Prof. dr. Wim Blockmans (Universiteit Leiden): Inspiratie uit de sociale wetenschappen? Van tellen naar kontekstualiseren.
 - 10.45 u: Prof. dr. Johan Verberckmoes (KU Leuven): Had lachen wel zin in de zeventiende eeuw? Kultuurgeschiedenis, van geestesleven tot lichaamsbeleving.
 - 11.30 u: Pauze
 - 12.00 u: Prof. dr. Gita Deneckere (Universiteit Gent): De vraag naar identiteit in de geschiedenis tegenover de sfinks van de psycho-analyse.
 - 12.45 u: Lunch
 - 14.00 u: Prof. dr. Patrick Pasture (KU Leuven): De waan van de dag? Voorstelling van de resultaten van een onderzoek naar veranderende vraagstellingen in de licentiaats- en doktoraatsverhandelingen aan de KU Leuven, 1974-1999.
 - 14.30 u: Debat met als panelleden: Prof. dr. Arnoud-Jan Bijsterveld (KU Tilburg / KU Nijmegen), Dr. Marc Jacobs (Vlaams Centrum voor Volkskultuur), Prof. dr. Ed Jonker (Universiteit Utrecht) en Prof. dr. Chris Lorenz (Vrije Universiteit Amsterdam). Moderator: Prof. dr. Louis Vos (KU Leuven).
- Voorzien einde: ca 16.30 u.

Praktische informatie:

- Het inschrijvingsgeld — inclusief koffie en lunch — bedraagt 500 frank (400 frank voor studenten eerste en tweede cyclus). Gelieve dit bedrag voor 28 april te storten op rekeningnr. 000-0120930-68 (Peter Verbist, Munststraat 6 bus 4, 3000 Leuven).
- Gelieve ook het inschrijvingstrookje in te vullen en terug te bezorgen aan Peter Verbist.

Postgraduate Seminarie / Themadag Opkomst en verval van historische vraagstellingen, 6 mei 2000

..... schrijft zich in voor perso(o)n(en) en stort hierbij 500 Bfr./400 Bfr. op rekeningnr. 000-012093068.

Peter Verbist

Departement Geschiedenis
Blijde Inkomststraat 21/05.34
B-3000 LEUVEN
Tel: +32(0)16/32.49.95
Fax: +32(0)16/32.49.93
E-mail: peter.verbist@arts.kuleuven.ac

Determine your direction

One movement of a butterfly can cause a storm on the other side of the world. This is – in brief – the Chaos theory, which illustrates that in some cases small actions can have overwhelming results. And that apparently simple decisions you make now, can have a significant effect on your future.

One of those decisions concerns your career. What kind of job fits you best? Which company offers you the most promising perspective? Where do you get the support, tailored to your needs? Where can you make a difference right from the start? Here's is your chance to find out what it's like to be part of a dynamic, fast-moving, multi-billion dollar business. An internship is a great way to experience work in practice. Procter&Gamble offers national and international management experience before graduation. A paid internship where you can try us out, where you can spread your wings and determine your direction. Contact us for more details.

National and International Internships

in France, Germany, Italy, United Kingdom, Ireland, Belgium and the Netherlands

Contact: Lisette Bracke,
Temselaan 100, B-1853 Strombeek-Bever
02 456 48 82 | recbelgium.im@pg.com

Procter & Gamble
Spread your wings

www.pginternships.com

“Geen enkele overtuigende studie heeft het over het traumatiserend effect van opsluiting op kinderen”

Aet maatschappelijk debat rond het asielbeleid lijkt na de regularisaties geluwd te zijn. De problemen en penibele situatie van mensen die vluchten is dat allerminst. Kan een asielbeleid een vrijgeleide zijn om grondrechten van mensen terug te schroeven? Pascal Smet, spreekbuis van de regering wat vluchtelingen betreft, vertolkt een harde en pragmatische visie.

Veto: Waarom worden vluchtelingen die in Zaventem toekomen en asiel aanvragen meteen opgesloten? Voor mensen die aan het Noordstation asiel aanvragen is dat niet het geval.

Smet: «Mensen die in Zaventem, dus aan de grens, toekomen en geen geldige binnenkomstdocumenten hebben, kunnen niet toegelaten worden op het grondgebied. Als die mensen dan asiel aanvragen, moeten we ervoor zorgen dat die ergens verblijven. Om te vermijden dat ze verdwijnen in de natuur, houden we hen vast in een gesloten centrum. Bovendien laat de Europese solidariteit niet toe dat we hen binnenlaten.»

«Als ze niet binnen mogen dan moet de luchtvaartmaatschappij ze terug voeren naar de luchthaven van herkomst. Als we ze binnenlaten, kunnen we dat niet meer eisen. We vinden dat de luchtvaartmaatschappij ook een verantwoordelijkheid heeft: die moet nakijken of mensen de nodige documenten hebben. Net zoals een bank identiteitsbewijzen nakijkt wanneer iemand een cheque komt innen.»

«Degenen die aan het Noordstation asiel aanvragen en een eerste negatieve beslissing krijgen, kunnen we ook vasthouden. Daar geldt het criterium: als ze niet vrijwillig vertrekken, zullen we ze — om een verwijdering mogelijk te houden — effectief vasthouden.»

Tuin

Veto: De mensen die in Zaventem toekomen, zijn vooral Afrikanen. Dus vooral een bepaalde categorie vluchtelingen wordt gevisieerd. Bovendien is het toch kontradictorisch dat iemand die vlucht in orde is met zijn papieren.

Smet: «Iemand mag naar België komen, maar dan moet die wel een reden hebben. Als iemand een visumaanvraag doet en als achterliggende reden heeft dat hij of zij zich hier wil vestigen, dan geven we die geen visum. Dat betekent zien en controleren wie binnenkomt.»

Veto: Een asielaanvraag kan ongegrond verklaard worden als er gefraudeerd is met identiteitsdocumenten of andere papieren. Wordt er wel rekening gehouden met het feit dat vele vluchtelingen het slachtoffer zijn geworden van mensenhandelaars?

Smet: «Mensen mogen met een vals document binnenkomen en dat ook gebruiken, maar ze moeten dat wel zeggen op het moment dat ze binnenkomen. Wat we deze mensen wel kwalijk nemen, is dat ze documenten vervalsen om hun ware identiteit te verhullen en zo proberen ons om de tuin te leiden. Dat kan niet.»

Veto: Vluchtelingen worden ook opgesloten als zij 'de openbare orde' schenden of dreigen te schenden. Maar blijkbaar gaat het steeds om bepaalde groepen: zigeuners, Albanese en Slovakken.

Smet: «Dat klopt niet. Je moet weten dat tachtig procent van onze asielaanvragen Oost-Europeaan zijn. We stellen vast dat een aantal nationaliteiten naar hier komen, niet om beschermingsredenen, maar om gebruik te maken van ons sociaal onthaalbeleid. Als ze niet vertrekken dan zullen wij ons richten tot die groep. Wij hebben dus een aantal prioritaire groepen genomen waar het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure vaststond. Dit is perfect overeen-

komstig de wet en we hebben dat altijd op een menswaardige wijze gedaan.»

Veto: Dus worden toch bepaalde groepen gevisieerd?

Smet: «Nee, want meerdere nationaliteiten worden opgesloten.»

Veto: Maar er bestaat toch de neiging om bepaalde groepen over dezelfde kam te scheren, zoals "dat is een groep die duidelijk om economische redenen vlucht"?

Smet: «Ja, maar iedereen krijgt eenzelfde individueel onafhankelijk onderzoek.»

Veto: Waarom wordt een tijdelijke visumplicht voor Slovakken ingevoerd?

Smet: «We hebben vastgesteld dat er opnieuw een verontrustende stijging is van asielaanvragen vanuit Slovakije. Als dat niet onder controle te houden is, is ons standpunt altijd geweest om een tijdelijke visumplicht in te voeren.»

Veto: In de asielpprocedure is het uitgangspunt dat asielaanvragen per definitie niet zullen leiden tot de vluchtelingenstatus tenzij het tegendeel bewezen wordt. Leidt dit niet tot een sfeer van wantrouwen?

Smet: «Het enige wat men vraagt aan een kandidaat-vluchteling is dat hij een geloofwaardig en coherent verhaal vertelt. Of hij dat nu doet in een gesloten centrum of op het grondgebied, dat blijft toch hetzelfde?»

Veto: Iemand beroven van zijn vrijheid kan je toch niet gelijkstellen aan iemand op het grondgebied laten vertoeven? Het gaat hier om een fundamenteel mensenrecht.

Smet: «Mensen die in een gesloten centrum hun verhaal doen, worden niet mishandeld, krijgen goed eten, kunnen televisie kijken en zich bezighouden. Ik geef toe dat het niet plezierig is daar te zitten. De behandeling van een procedure van iemand die opgesloten is, duurt bovendien maar drie weken. Duurt het langer dan drie weken, dan is dat meestal te wijten aan de betrokkene zelf, omdat die niet meewerkt aan zijn verwijdering.»

Huis

Veto: Een staat heeft het recht om te bepalen wie er op zijn grondgebied komt. Maar er worden wel onschuldige mensen opgesloten.

Smet: «Artikel vijf van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) laat dat toe. Geen enkel internationaal verdrag wordt geschonden. Ik weet dat sommigen dat graag laten uitschijnen.»

Veto: Opsluiting van minderjarigen valt toch niet te rijmen met het Kinderrechtenverdrag, dat ook België heeft ondertekend?

Smet: «Ook dat verdrag bepaalt dat minderjarigen in uitzonderlijke omstandigheden kunnen vastgehouden worden. Wat wil je, er arriveren families aan de grens. Als je de ouders moet vasthouden en die kinderen niet, dan moet je ze scheiden, wat toch erger is. Bovendien heeft geen enkele overtuigende studie het over het traumatiserend effect dat opsluiting op die kinderen heeft. Met die kinderen wordt gespeeld, en het zijn meestal ook jonge kinderen die niet beseffen of ze in een open of gesloten ruimte zitten. Een klein kind moet trouwens toch altijd bij zijn ouders in huis zitten. Je

kan dan zeggen dat hun thuis ook een gevangenis is. Je moet daar niet in overdrijven. Ik zal niet zeggen dat kinderen van veertien jaar daar geen besef van hebben. Maar het is enkel voor de tijd die nodig is om de asielaanvraag te behandelen. En als ze daar langer zitten, is het omdat hun ouders niet willen vertrekken en eigenlijk hun kinderen voor een stuk gijzelen.»

(foto Jimmy Debruyne)

Veto: Is de goede behandeling in de gesloten centra wel gegarandeerd? Regelmatig zijn er vluchtelingen die het tegenovergestelde beweren.

Smet: «Het is ook logisch dat die mensen klagen: ze zitten in een positie waarbij de overheid hen iets geweigerd heeft, waarbij ze kwaad zijn op de overheid. Ze beseffen dat er maar één mogelijkheid overblijft om hier te blijven: de overheid valselijk beschuldigen en hopen dat de media daar op springt. Er zijn groeperingen die hen influisteren om op een rijkswachter te kloppen, of te roepen en te tiëren. De rijkswachters, de mensen die werken in die gesloten centra, zijn ook mensen met families, die zouden ook niet willen dat die slecht behandeld worden. Dat wil niet zeggen dat dat nooit zal gebeuren, ze blijven mensen. Maar als zich dat voordoet, treden we streng op. Als iemand bijvoorbeeld racistische praat vertelt, dan vliegt die buiten.»

Boodschap

Veto: Is het criterium 'politiek vluchteling' van de Konventie van Genève niet te eng? Honger en miserie is ook een politiek probleem.

Smet: «Daar zitten inderdaad sukkelars tussen met grote miserie. In België wordt de Konventie echter ruim geïnterpreteerd. Maar je kan er niet om heen dat geen vijftien procent van de aanvragers erkend wordt als vluchteling. We merken dagelijks dat mensen naar hier komen, niet om bescherming te krijgen, maar om gebruik te

maken van ons sociaal systeem. We vragen dat die mensen een coherent verhaal brengen en we beschouwen iedere persoon als een potentieel vluchteling, maar we zijn niet naïef. We hebben een gezond wantrouwen. Daarvoor hebben de mensen in de administratie, die goed hun werk doen, al te veel meegemaakt. Je kan toch niet ontkennen dat die anderen komen om gebruik te maken van ons sociaal systeem.»

Veto: OCMW's weigeren hulp aan uitgeprocedeerde vluchtelingen, tenzij in uiterst dringende medische gevallen.

Smet: «Mensen die afgevoerd zijn als vluchteling hebben geen reden om hier sociale hulp te krijgen. Je geeft daarmee een dubbele boodschap: enerzijds zeggen dat ze moeten vertrekken, anderzijds sociale hulp geven zodat ze hier kunnen blijven. Dat is een kontradiktie. We gaan hier in de toekomst duidelijker richtlijnen stellen.»

Veto: Die dringende medische gevallen worden toch wel heel eng opgevat. Dat heeft al geleid tot schrijnende toestanden.

Smet: «Wat dringend is, wordt door de arts bepaald. Maar als mensen hier weg moeten, dan kan je hen toch moeilijk eten, een dak en medische verzorging geven. Wat is dan voor hen nog de situatie om het land te verlaten? Zeer goed wetende, dat hun situatie als illegaal hier nog altijd stukken beter is dan hun situatie in land van herkomst.»

Fort

Veto: Hoe zit het met het recht op onderwijs?

Smet: «Er bestaan afspraken met de ministers van Onderwijs. In principe heeft iedereen recht op onderwijs te volgen, of het nu gaat om legaal of illegaal verblijvend kind.»

Veto: En het recht op hoger onderwijs voor meerderjarigen? OCMW's weigeren om vluchtelingen financieel bij te springen als ze willen studeren.

Smet: «Dat zou kunnen.»

Veto: Kan een asielbeleid een vrijgeleide zijn om sociale grondrechten van de mens terug te schroeven?

Smet: «Als je wil dat mensen teruggaan, kan je dat niet door ze rechten te geven. Bovendien bepaalt de gemeenschap wie er op zijn grondgebied verblijft. Als de ver-tegenwoordigers van die gemeenschap beslissen dat bepaalde mensen geen reden hebben om aanspraak te maken op de solidariteit in die gemeenschap, dan kan je die vluchtelingen niet laten delen in die solidariteit. Daarom zijn wij tegen open grenzen. Dat maakt de solidariteit tussen mensen onmogelijk. We willen wel geen fort Europa bouwen; we willen gekontroleerde grenzen en een evenwichtig beleid. Wat ons daarin verontrust is dat ekstreem-links en ultra-liberaal het omgekeerde willen. Ultra-liberaal om mensen hier aan hongeronen te laten werken. Ekstreem-links om de revolutie te prediken. En anderen, tjá... ik begrijp misschien nog wel de morele betrokkenheid — ik deel die ook — maar we kunnen hun miserie niet oplossen door ze hier op te nemen.»

Bart De Schrijver
Nathalie Van Leuven

Studeren is altijd een beetje reizen

Studeren kost geld. Veel geld. Ook aan vervoer geeft de gemiddelde student aardig wat uit. Met het nieuwe voorstel van Ludo Sannen (Agalev) zou hier verandering in kunnen komen.

In Nederland werd de voorbije jaren geëksperimenteerd met een kaartstelsel dat het voor studenten heel wat goedkoper moest maken om van en naar de les te reizen. Momenteel kan je kiezen tussen een weekkaart of een weekendkaart, afhankelijk van wanneer je het vaakst reist. Deze OV-kaart (wat staat voor OVSK: openbaarvervoersbewijs-studentenkaart) wil het openbaar vervoer betaalbaar houden voor studenten.

In Nederland maken gebruikers van een OV-kaart na hun studies twintig procent meer gebruik van het openbaar vervoer

Ludo Sannen is voorstander van een "kollektief, betaalbaar en milieuvriendelijk vervoer". Op die manier moeten studenten in staat gesteld worden hun keuze voor een onderwijsinstelling te maken, onafhankelijk van de daarmee verbonden vervoerskosten. Het Nederlandse systeem lijkt alvast een goed voorbeeld te zijn van hoe een dergelijk systeem er in de praktijk kan uitzien.

Stigmata

De keuze voor een kollektieve oplossing heeft vooral met de administratiekosten te maken. Bij een selectief systeem zou de aanvrager moeten bewijzen dat hij of zij in aanmerking komt voor de kaart. Dit vereist heel wat personeel, niet alleen voor de registratie en behandeling van de aanvraag, maar ook voor de controle van de gegevens. Daarom lijkt een kollektieve voorziening

goedkoper en doeltreffender te zijn, des te meer daar op die manier ook het gebruik van het openbaar vervoer gestimuleerd wordt.

Bovendien wordt zo een zekere stigmatisering van de rechthebbenden vermeden. Agalev denkt ook aan de ekologische gevolgen: ze verwijzen naar Nederland, waar gebruikers van een OV-kaart na hun studies twintig procent meer gebruik maken van het openbaar vervoer. Gezien de dichtslubbende wegen zou een evolutie in die zin in België een goede zaak zijn.

Toch zijn er ook nog vragen. De belangrijkste is waarschijnlijk hoe voorkomen kan worden dat de kaart voor allerlei andere, niet-studiegebonden activiteiten zou gebruikt worden. Meerdere oplossingen zijn mogelijk: een kaart die enkel op vaste trajecten geldig is, een vastgelegd aantal vouchers die je kan inwisselen tegen een willekeurige traject of een soort chipkaart met een aantal eenheden op die je dan kan inwisselen, behoren tot de mogelijkheden. Deze laatste twee mogelijkheden zouden ook een uitkomst bieden voor studenten die een interuniversitaire opleiding volgen of die in het kader van hun studie stages dienen te volgen.

Snoer

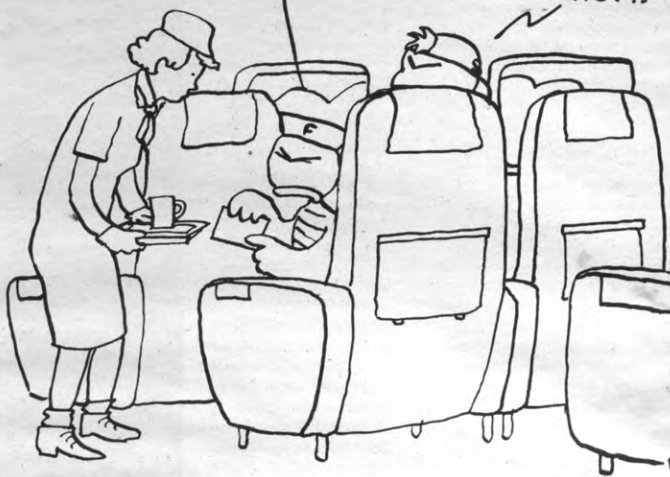
De financiering van de kaart zou gebeuren door een voorafname van de toelagen die universiteiten en hogescholen krijgen voor hun sociale sector. Studenten zullen met andere woorden nauwelijks

FOKKE & SUKKE WETEN NIET WAT ZE MEEMAKEN

LUISTER EENS GOED, JONGEDAME!

DIT IS EEN OV-JAARKAART, JA!

EN IS DIT GOD-VERDOMME OPENBAAR VERVOER OF NIET?!

http://www.foksuk.nl

nadelen ondervinden van de verschuiving, wat niet geldt voor de sociale diensten; daar wordt het een zoveelste aansnoering van een al strakke riem. Op termijn kan tegenover gratis vervoer dan een verminderde dienstverlening komen te staan.

De kaart zou niet gratis zijn. Tegenover het 'abonnement' staat dat de student een (kleine) geldsom betaalt. Niet om de financieringslast te verlichten, niet om de administratieve kost te dekken maar wel vanuit een 'voor wat hoort wat'-houding. Hoewel het voor de studenten in kwestie dan nog steeds een aanzienlijke besparing is, dringt de vraag zich op of het niet fout is dat aan studenten, wier arbeid al niet voor vol aanzien wordt doordat er geen loon tegenover gesteld wordt, toch nog een financiële bijdrage gevraagd wordt voor een 'nagenoeg gratis vervoer'. Wanneer dit voor kinderen en ouderen kan, moet dit ook voor studen-

ten mogelijk zijn. Een argument dat wél voor het vragen van een forfait pleit maar niet in het voorstel werd aangehaald, is dat gratis openbaar vervoer aanzet tot het verdringen van andere milieuvriendelijke vervoerswijzen, zoals het gebruik van de fiets of de voet gaan.

Een belangrijk minpunt is dat het voorstel enkel betrekking heeft op de Vlaamse studenten. Niet alleen schijnt dit oneerlijk ten opzichte van hun Waalse en Brusselse collega's, het is een zoveelste bewijs van het ontbreken van een globale visie op mobiliteit in België.

Het gaat voorlopig slechts om een voorstel. Of de OV-kaart er komt, zal afhangen van de politieke bereidheid daartoe, evenals van het prijskaartje dat de vervoersmaatschappijen eraan zullen verbinden.

Sin Declercq

Openbare bieb sluit boeken

Vanaf dinsdag 25 april vallen de normale openbare bibliotheekwerkzaamheden stil. Het uitlezen van bibliotheekmateriaal wordt dan onmogelijk, zowel in de hoofdbieb als in de filialen. Er kunnen nog wel boeken binnengebracht worden maar uitsluitend in de hoofdbieb waar ook de leeszaal tot 21 mei in gebruik blijft.

Op maandag 5 juni gaan de deuren van de nieuwe bibliotheek open zowel langs de kant van de Rijkschoolstraat als van de Diestsestraat. Achter de rode gevelstenen van de voormalige Technische School — de laatste realisatie van Henri van de Velde in België — wordt dan de nieuwe functionele bieb actief. Op 24 en 25 juni wordt er een opendeurweekend georganiseerd.

(pm)

van fifties tot seventies, van klassiek tot modern

Kringloopwinkel Spit, alles wat je kot nodig heeft

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

Grand Café La Royale
het eet-, praat- en leescafé
tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes en ... tapbieren en groentesappen, warm en sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale dagbladen, tijdschriften en ...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

Alchemist tot in de kist

Vijfenzestig, zeventig en honderd-dertien. De kringen die reeds de revu passeerden, Historia, Germania en LBK, hebben de pensioengerechtigde leeftijd ruimschoots overschreden. Naast deze krasse knarren lijkt Chemika wel een groentje. Professor emeritus John Verwimp, aarts-vader van Chemika, doet — tussen de paaseitjes en Chinese jasmijnthee door — zijn verhaal.

Hij had ons aan de telefoon gewaarschuwd: "Ik ben geen bierdrinker, een ad fundum is mij nooit gelukt, ik kan geen wilde verhalen ophangen." Lezers die niet versagen, kunnen hier de nuchtere historie van de Leuvense alchemisten lezen.

In september 1939 schreef John Verwimp zich in aan de fakulteit Scheikunde van de KU Leuven. Het uitbreken van de tweede wereldoorlog in mei 1940 gooidde roet in het eten. Hij werkte als *Arbeitsverpflichtete* aan de Deutsche Eisenbahn en zat acht maanden in een strafkamp tot hij in mei 1945 werd bevrijd. In juni van datzelfde jaar hervatte hij de eerste kandidatuur scheikunde, zes jaar ouder dan het merendeel van zijn vierendertig medestudenten. Het tiental dat uiteindelijk de licenties aanvatte, werd in 1948-1949 geestelijke vader van de kring Chemika.

Meisjes

Veto: Vanwaar kwam het idee een kring op te richten?

John Verwimp: «Wij zagen mekaar in de lessen en labo's die we samen volgden, en we hielden van mekaar, hé. Zo vonden we dat het tijd werd voor een kring. Er waren wel gewestklubs, maar daar mochten meisjes geen lid van zijn. Wij wilden graag dat ook meisjes betrokken werden bij wat we deden, al waren er maar weinig. Tenslotte spreken we nu over 1945: er was toen maar één meisje. Daarvoor waren er zo goed als geen, terwijl er nu meer meisjes zijn dan jongens.»

Veto: Heeft de komst van meisjes veel veranderd?

Verwimp: «De jongens zijn een beetje verstandiger geworden. Ze gingen zich wat deftiger gedragen. Algemeen gesproken was de reactie er een van geestdrift. We ervaa-den hen zeker niet als concurrenten. Ik vond dat aangenaam gezelschap, ik denk dat de andere jongens dezelfde mening toegedaan waren.»

Kwadratuur

Chemika was op dezelfde leest geschoeid als de gewestklubs: er waren een preses (Hugo Van Looy), een vice-preses, een schachtentemmer, een schatbewaarder en een sportorganisator (Verwimp). Leden werden geroeseld onder eerste en tweede kanners. De kring hield maandelijkse bijeenkomsten waar de leden hun stembanden lieten lieten, rijkelijk bier lieten vloeien, speeches hielden over onderwerpen als de kwadratuur van de sirkel en legendarische pogingen ondernamen tot het *kreëren* van chemische salamanders. Ieder jaar trok de kring naar Vlierbeek voor een feest waar de leden het oude bestuur bedankten en een

nieuw presidium verkozen.

Veto: Wat deed u precies als lid van het presidium?

Verwimp: «Ik wou me niet bemoeien met het bestuur, maar werd sportorganisator en zorgde dat onze studenten konden voetballen en turnen in het sportkot. Zo liet ik de Vlaamse licenties tegen de Waalse voetballen. Ook al waren wij maar met zijn tien en beschikten de Walen over dubbel zoveel studenten, toch hakten we hen dapper in de pan, soms met sijfers als tien-één. In het begin speelde ik zelf mee, later werd ik scheidsrechter. Chemika kon zich enkele jaren beroemen op een sterk elftal dat zelfs kampioen speelde op een interfakultair toernooi. Ook het turnen verliep uitstekend: de chemikastudenten turnden in keurploeg B. Je moet weten dat keurploeg A bestond uit een zevental studenten lichamelijke opvoeding, uitverkoren door Michel Bottu, de man die vroeger turn- en ademhalingsoefeningen dirigeerde op de radio en professor was aan het sportkot. Dat was een soldatesk man, die stond op discipline: keurig in rijtjes marsjeren. Keurploeg A was de groep die hij had opgeleid om overal demonstraties te geven en om deel te nemen aan interuniversitaire turnwedstrijden. Wij zaten in keurploeg B, die bestond uit veertig tot vijftig studenten, vooral studenten LO. Kan je je inbeelden hoe trots we waren dat wij als gewone studenten, samen met de mannen van het sportkot konden turnen?»

Houtje

Het sportaanbod werd al snel uitgebreid met basket- en volleybal, zwemlessen, pingpong en de bijhorende competities. Uiteraard deed Chemika meer dan kantussen en sporten: er moest gebokt worden. Terwijl de *founding fathers* aan hun doktoraal proefschrift werkten, groeide bij hen het besef dat de eerstejaars het wel bijzonder moeilijk hadden. Ze besloten de studenten op eigen houtje te begeleiden en werden monitoren *avant la lettre*.

Houtje

Veto: Hoe zag het initiatief eruit?

Verwimp: «In het tweede jaar van mijn doktoraal — toen volstond twee jaar om de doktorstitel te behalen — besefte ik net als mijn vrienden dat de eerstejaars het toch zwaar te verduren kregen, en we besloten hen te helpen, want van een monitoraat was toen nog geen sprake. Ieder van ons nam een drietal studenten onder zijn hoede en begeleidde die op eigen initiatief. Ik denk dat iedereen dit toejuichte. Toen ons doktoraal af was, hoopten we dat de universiteit dit zou overnemen, maar officieel werd het monitoraat pas in 1968 opgericht.»

Veto: Waarom liet een echt monitoraat zo lang op zich wachten, als jullie initiatief entoesiast onthaald werd?

Verwimp: «De universiteit is een organisatie met een geweldige inertie. Er moet nogal wat gebeuren vooraleer zo'n logge massa in beweging komt. Dat is de enig denkbare verklaring. Zo heeft het bijvoorbeeld ook jarenlang geduurd eer het museum met oude scheikundige apparatuur in het kasteel de Maurissen in Pellenberg er kwam. Dat is een lang verhaal, maar ik ga het kort maken: na vijf jaar heb ik het

gedaan gekregen dat ze mij enkele lokalen lieten gebruiken. Dat kasteel stond daar toch te verkommeren. Na een paar maanden zat het daar nokvol, ik kreeg andere lokalen, en zo is dat museum gegroeid.»

Veto: Had de kring impact op het onderwijs?

Verwimp: «Neen, de studenten durfden gewoon niets zeggen. Wij waren al blij als we geslaagd waren. Het gebeurt nu niet meer, maar in die tijd werden wel nog absenties genomen. Ik zie het nog voor me: de man die de absenties nam, kwam tijdens de les naast de prof staan. Terwijl de prof les gaf, kruiste hij op zijn lijst aan wie er niet was. Dat was niet moeilijk vast te stellen: wij moesten telkens op de zelfde plaats gaan zitten.»

Permanent

Aan de mondigheid werd hard gewerkt. De kring stampte een werkgroep 'studie en programma' uit de grond die cursussen en practica bestudeerde, suggesties deed ter verbetering van het curriculum en de programmahervormingen eva-

petitie een fameus lange lijst: iedere Vlaming die aan de universiteit werkte, tekende. Toch heb ik nooit wreveld ondervonden tegen mijn persoon: ik gaf zowel aan de Vlamingen als aan de Walen les. Die Walen waren in 't algemeen zeer welopgevoede mensen, ze nodigden me af en toe uit om met hen te gaan eten. Nochtans ging het er soms hard aan toe: er werd gevochten, straten werden opengebroken. Maar er zijn overal fanatiekelingen, nietwaar.»

Kleinkunst

De kring liet zich op geen enkel domein onbetuigd. Terwijl de werkgroep 'studie en programma' discussieerde over labogelden en protest aantekende tegen de voorgestelde semestereksamen (die garant zouden staan voor "het kweken van een stel vakidote robotten"), organiseerde de werkgroep milieu een rondvraag over milieubeheer. De preses verzocht de gemeente Heverlee om de KU Leuven niet langer een vergunning te geven voor het lozen van radio-actief afval, maar drukte in

(foto archief)

luerde. De werkgroep vond dat er "een soort permanent overleg- en studie-orgaan" zou moeten bestaan om te waken over de kwaliteit van het onderwijs en het aan te passen aan de omstandigheden.

Ondertussen had John Verwimp zijn doktoraal beëindigd en werd al zijn tijd opgeslorpt door de organisatie van practica en door gezinsuitbreiding. De evolutie van de kring kon hij niet langer van dichtbij volgen, maar ze leefde vast en zeker. Hij organiseerde nog steeds voetbalwedstrijden waarin hij meespeelde of scheidsrechter was. Ondertussen dienden zich de woelige jaren zestig aan.

Veto: Hoe verging het Chemika tijdens de studentenprotesten van de jaren 1960? Waren jullie daar actief bij betrokken?

Verwimp: «Belangrijkst was natuurlijk de "Leuven Vlaams"-beweging. Op onze fakulteit sirkuleerden er "Walen buiten"-petities. Net als iedereen heb ik die toen getekend. Spijtig genoeg bekoelde daardoor mijn relatie met professor van Tiggelen bij wie ik assistent was. Hij was een vriendelijke, zeer intelligente man. Als Franstalige had hij Nederlands geleerd om ons analytische scheikunde te kunnen geven. Hij kreeg snel lucht van het feit dat ik die petitie getekend had en dat kwam bij hem aan als een mokerslag. Toen ik nog maar pas student was, was ik de enige Belgicist tussen flaminganten. Pas na een tijdje werd ik ook flamingant, toen ik zag hoe arrogant de Brusselaars waren. Uiteindelijk werd de

naam van zijn kring de hoop uit dat de universiteit voor een eigen zuiveringsinstallatie zou zorgen. Al in de vroege jaren zestig had de kring contacten met de Belgische vereniging voor de vredelievende ontwikkeling van atoomenergie (Belgicatom).

In 't *Chemistje* en op de jaarlijkse kleinkunstavond *Chemuse* waagden de chemici zich aan wat cultuurbeoefening. Er werden (romantische) poëmen en verhaaltjes gepleegd, vette moppen getapt en muzikale talenten ontplooid. Er bleek zelfs nog tijd voor "professionele vorming", ofte een schier eendelige reeks bedrijfsbezoeken. Aan engagement ontbrak het hen alvast niet.

Vandaag vult een uitgebreid feestcomité de traditionele functies in het presidium aan. Kantus- en galabalrituelen worden trouw in ere gehouden, kursusedienst en fakblad 't *Chemistje* voorzien de studenten van het nodige papier. Bovendien zal dit jaar in grote letters in de annalen van Chemika geschreven worden: de kring bevat van een archiefje. Toekomstige historici en Vetojournalisten zullen er ook zonder suikerbonen blij om zijn.

Annelies Decat

Bron: archiefmateriaal uit het Vlaams Museum voor het Studentenleven

Tikkantoor Devano
016/490.890

Tekstverwerking • Laserprinting
Lay-out • Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen,.....

Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies
Professionele aanpak
Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Vollem-Beisem)

De mens: mooi of meedogenloos?

Mhad het misschien nog niet gemerkt, maar om het 575-jarige bestaan van onze Alma Mater te vieren, wordt er in Leuven niet alleen een Middelnedderduits paaspel opgevoerd. Het prestigieuze Redentiner Osterspiel in het sinds kort door de Verenigde Naties beschermde Begijnhof mag dan wel in het middelpunt van de (media-)belangstelling staan, toch worden door de KU Leuven ook nog enkele andere feestactiviteiten georganiseerd. Eén van die andere feestelijkheden ging vlak voor de paasvakantie door in het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW), waar een colloquium over de toekomst van het Europese humanisme plaatsvond.

Het mag dan wel vaak over het hoofd worden gezien, maar het 575-jarige bestaan van de Leuvense universiteit wordt niet enkel in het Vlaams-Brabantse Leuven gevierd. Ook in het Waals-Brabantse Louvain-la-Neuve worden de laat-middeleeuwse wortels van de KU Leuven in de bloemetjes gezet. De historische banden met de Franstalige *konfraters*, die in 1968 definitief werden doorgesneden, werden vlak voor het begin van de paasvakantie nog eens een keertje uit de kast gehaald. Toen stond er immers een colloquium gepland dat gezamenlijk door de KU Leuven en de Universit  Catholique de Louvain (UCL) georganiseerd werd. Het federalisme overheerst blijkbaar niet overal in ons land. Wie zei er ook alweer dat er geen echte Belgen meer zijn?

Monster

Niet alleen de samenwerking met de Waalse broeders was opmerkelijk, ook het niet echt tipisch *Leuvense* thema sprong in het oog. De erfenis van het humanisme, dat de menselijke waardigheid centraal stelt zonder de veronderstelling van een religieuze dimensie, wordt in de wijsgerige wereld immers traditioneel aan de anti-klerikale vrijzinnigheid gekoppeld. Een colloquium over de toekomst van het humanisme behoort daarom niet tot de jaarlijkse geplengheden van een katholieke universiteit. De relatie tussen humanisme en religie was dan ook een van de zwaartepunten op het colloquium. Naast het humanisme werd overigens ook de problematiek van het pluralisme onder de loep genomen.

Het colloquium werd over twee dagen gespreid. Op de eerste dag werd in het *Auditoire Socrate* aan de *Rue Ladeuze* van de UCL onder een behoorlijke publieke belangstelling gedebatteerd over de mogelijkheden en de beperkingen van het Europese humanisme. Een dag later stond in Leuven zelf het pluralisme op de agenda. Professor Janicaud, idee historicus aan de Universiteit van Nice, schetste in de loop van de eerste dag onverbloemd de moeilijkheden waarmee het hedendaagse humanisme gekon-

fronteerd wordt. De mens lijkt volgens hem nog altijd niet in staat om werkelijk humanaan te handelen. De lijst van landen waar op grote schaal mensenlevens worden vernietigd, is oneindig: Noord-Ierland, Indonesië, Rwanda, Kosovo. Niemand hoeft zich dan ook illusies te maken over de menselijke creativiteit bij het bedenken van nieuwe vormen van *anti-humanisme*.

Via de klassieke toneelschrijvers Terentius ("niets menselijks is mij vreemd") en Sophocles ("niets is mooier of verschrikkelijker dan de mens") legde Janicaud de impasse van het humanisme bloot: de mens is niet alleen een bron van immense verwezenlijkingen, hij is ook een duister vat van ekstreme en destructieve passies, een "onbegrijpelijk monster" in de woorden van Pascal. Onder het begrip *menselijkheid* schuilt

een nieuwe verscheurende keuze: enerzijds bevindt de mens zich op een pad van oneindige technische mogelijkheden, anderzijds dreigen deze technische mogelijkheden de morele en psychologische integriteit van de mens zelf te vernietigen. Sterker nog, de gehele menselijke soort is door de ongebreidelde technische vooruitgang in gevaar. Onder de druk van een radikale onzekerheid, die onder meer veroorzaakt wordt door het perspectief van het klonen van de mens, moet in de eenentwintigste eeuw een belangrijke keuze gemaakt worden. Deze keuze zal vooral betrekking hebben op de rol die de mens zichzelf toebedeelt. Waar in de twintigste eeuw onder invloed van de technologische vooruitgang vooral de functie van de arbeid bediscussieerd werd, staat nu de positie van de mens zelf ter discussie. En

Vattimo, tevens lid van het Europees parlement, kon daar de volgende dag in Leuven onmiddellijk op inspikken. Hij bevestigde inderdaad dat er in Europa een vlag van sterke regionale identiteitsbevestiging te bespeuren valt. De mensen proberen hun identiteit te versterken in een wereld waar in vele identiteiten aanwezig zijn. Velen leiden aan *agorafobie* door de toegenomen globalisering en gaan hun banden met bepaalde gesloten samenlevingen, zoals volkeren of voetbalklubs, extra benadrukken. Een mogelijke remedie tegen dit sluimerende nationalisme vindt Vattimo bij Nietzsche: de mens moet in alle omstandigheden ironisch blijven ten opzichte van zichzelf. De UCL-prof Philippe Van Parijs voegde daar in zijn slotrede ook aan toe dat Europa in ieder geval moet inzien dat het niet op dezelfde

Terentius: "Niets menselijks is mij vreemd."

voor Janicaud een morele dubbelzinnigheid, een humane paradox: het kwade kan niet van het goede worden gescheiden. Deze dubbelzinnigheid wordt het best geillustreerd door de gebeurtenissen van de achttiende eeuw. Janicaud noemt de achttiende eeuw "niet alleen de eeuw van de tolerantie en de verrijfing, maar ook de eeuw van de perversiteit van de Sade en van het schrikbewind tijdens de Franse Revolutie".

Door het dubbele gelaat van het humanisme staat de mens vandaag de dag voor

de huidige Franse minister van onderwijs heeft volgens Janicaud reeds het slechte voorbeeld gegeven door bij de hervormingen van het middelbaar onderwijs de flexibiliteit en de marktgerichte vakken centraal te stellen.

Temperament

Eerder op de dag had professor Dupré van de Amerikaanse Yale-universiteit een ander aspect van het humanisme belicht door te wijzen op de universele draagwijdte ervan. Hierin werd hij bijgestaan door de Leuvense wijsgeer Van der Veken die stelde dat het universalisme het raakvlak is tussen het humanisme en de religie. "Alle leden van de mensheid zijn immers kinderen van God," zo stelde Van der Veken met een gemeenplaats. Een bijzondere uitdaging voor het universele karakter van het humanisme is volgens Dupré de verhouding tot de partikuliere belangen die mensen hebben. Een gezond evenwicht in deze verhouding is voor hem cruciaal: universalisme zonder de nodige dosis partikularisme verwordt tot de inrichting van een Sovjetstaat en partikularisme zonder enig universeel perspectief eindigt in de terreur van de nazi-ideologie. Vooral binnen de Europese Unie zal men volgens Dupré in de toekomst moeten opletten voor de sluimerende nationaleistische en regionale eisen.

De temperamentvolle Turijnse professore

manier kan federaliseren als de Verenigde Staten, aangezien het gekonfronteerd wordt met de problematiek van de verschillende culturen, die zich — anders dan in Amerika — onder meer uit in allerlei taalkwesties.

Diederik Vandendriessche

Avontuurlijke Jongerenreizen (18 tot 28 jaar)

Trekkings en wandeltochten

- ook met canyoning • alpinisme • kajak • mountainbike
- ver van het massatoerisme
- kleine groepen, Nederlandstalig begeleid door dynamische jongeren
- 24 bestemmingen in Europa, Marokko, Turkije, Nepal, Tanzania en Canada
- duidelijke all-in prijzen

Stap een andere wereld binnen

Voor gratis brochure: Anders Reizen - Refugiestraat 15, 3290 Diest
013/33 40 40 • Fax 013/32 16 08 • E-mail: info@andersreizen.be
www.andersreizen.be

**Anders
reizen**

Pumpkin Records

Tiensestraat 205
3000 Leuven
Tel 016/20 44 85 Fax
Open 13u00 - 18u30
Gesloten zon. - en Donderdag

**IMPORT-SPECIALZAAK
UNIEKE SFEER & LAGE PRIJZEN**

Engelbewaarders en kontrakten

Aet Van Dalecollege, de woonst van de huisvestingsdienst, is de stenen uitdrukking van hun credo: een goede woonplaats bepaalt het hele denken en doen van de bewoners. Veto aanhoorde een lofzang op het mooiste gebouw van Leuven en interviewde Joske Vettenburg en Jos Dewinter, huisvesters van het eerste uur.

Joske Vettenburg werkte in 1964 als jobstudent voor het meisjescentrum. Het volgende jaar versterkte zij de eenzame persoon die de huisvesting in de stad verzorgde. Nu staat ze in voor de huisvesting van studenten met *special needs*, buitenlandse studenten en studenten met een handicap. In 1969 verhuisde Jos Dewinter van studentenadministratie naar huisvesting. Er werd toen een Nederlandstalige dienst voor jongens uit de grond gestampt. Vandaag staat hij aan het hoofd van de huisvestingsdienst.

Veto: Hoe zag de huisvestingsdienst er in het prille begin uit?

Jos Dewinter: «Er waren drie diensten: het Vlaamse meisjescentrum in de Vital Decosterstraat, het Franstalige in de De Beriotstraat en een dienst voor Waalse en Vlaamse jongens in het Sociaal Centrum in de 's Meiersstraat 5. Bij de splitsing van de sociale sektor in 1969 werd ook de huisvestingsdienst volledig gesplitst. Daarnaast waren er residenties met hun eigen directies.»

Joske Vettenburg: «Residenties werden meestal door religieuzen geleid, terwijl aan het hoofd van de twee meisjescentra leken stonden, sommigen door het bisdom aangeduid. Aanvankelijk lieten ze meisjes die niet in het centrum woonden 's middags een broodmaaltijd gebruiken. Later richtten ze ook kamers in voor meisjes die eens wilden overnachten. Zo ontstond geleidelijk aan onze dienst. Na de splitsing gingen voor het eerst meisjes in de stad wonen: ze mochten logeren bij welbepaalde families. In die tijd woonde de kotbaas nog in Leuven, de studenten moesten rekening houden met zijn gezin. Vaak woonde dat gezin in een klein stuk van het huis. Door de toenemende welstand in de jaren zestig groeide dat stuk. Of kotbazen verhuisden naar een appartement of een woning buiten Leuven.»

Koördansens

Dewinter: «Het tuchtreglement van de universiteit over bezoek van het andere geslacht was toen een heus twistpunt. Kotbazen volgden het standpunt van de universiteit, de studenten hielden er een andere mening op na. Het was voortdurend koördansens.»

Vettenburg: «De stichters van studentenvoorzieningen kwamen als studenten onderhandelen met de directie van het meisjescentrum over de vorming van een samengevoegde huisvestingsdienst. Dat samenvoegen heeft tien jaar geduurd.»

Veto: Wat is er meest veranderd, de studenten of jullie dienst?

Dewinter: «Alles. Nu zijn stromend water en centrale verwarming evident. Toen moesten de studenten het stellen met een lampetkan, een wasbekken en een kachel. Ook onze dienstverlening is ontzettend veranderd: oorspronkelijk werkten we met jaarlijks aangepaste fiches. Nu zijn we geïnformatiseerd en bieden we kamers aan via Internet. Studenten zijn nu meerderjarig op hun achttiende en zijn mondiger. Vroeger was het woord van de universiteit wet.»

Vettenburg: «De kotbazen wonen niet meer in huis, doen niet meer aan dienstverlening. Vroeger maakte de kotmadam het bed op. Bij meisjes duurde dat niet lang, jongens lieten het zich welgevallen. De kotmadam kwam binnen, zei "meneer,

't is tijd om op te staan" en stak de kachel aan. Ze zorgde voor ontbijt en soms zelfs voor avondeten. Uiteindelijk verdeden dat door een fiscale maatregel waardoor men zich bij dienstverlening moest inschrijven als zelfstandige. Kotbazen kwamen ook op voor hun studenten, ze zouden voor hen door het vuur gaan. Dat maakte en maakt werken met kotbazen aangenaam, met uitzondering van een paar winstbeluste enkelingen. De zorg voor mijn studentenhuus en mijn studenten is gebleven.»

Dewinter: «Er zijn weinig echte huisjesmelkers. De doorsnee verhuurder meent het goed met zijn studenten. Velen vragen ons hoe ze iets moeten aanpakken, niet om de zaak te omzeilen, maar om in orde te zijn en voor het welzijn van hun studenten. Vorig jaar hadden we een honderdtal klachten. Op twintigduizend kotstudenten is dat bijna niks.»

Strompelen

Veto: Een belangrijk deel van jullie job is bemiddeling bij conflicten. Hoe pakken jullie dat aan?

Dewinter: «We proberen vooral de twistende partijen en op een rustige manier inzicht te geven in het conflict, ook op juridisch vlak. Zo komen de meeste zaken tot een minnelijke schikking. Dat wordt gewaardeerd, behalve door die enkele verhuurders die niets met ons te maken willen hebben, en met wie wij ook liever niets te maken hebben.»

Veto: Is de aard van conflicten veranderd?

Dewinter: «Het aantal is verminderd, maar ze zijn ernstiger geworden.»

Vettenburg: «Vroeger hadden we vooral klachten van kotbazen die gewekt werden door bellen of door studenten die in het midden van de nacht de trap opstompelden. Nu veel kotbazen buiten Leuven wonen, stelt dat probleem zich niet meer. Momenteel draaien conflicten vaak rond de waarborg. Het eigenlijke probleem zit dan niet in de waarborg zelf, maar in de kosten voor schade. Hoe bepaal je de waarde van een verbrande tafelfrand? Of van beschadigd behangpapier? Dat is voorwerp van discussie.»

Dewinter: «Vroeger kreeg ik vaak klachten over achterstallige huur.»

Vettenburg: «Financiële problemen zijn nu veel erger. Vaak steekt er een conflict achter op het thuisfront, zoals een beginnende scheiding, waarbij het nog niet duidelijk is wie de studies zal betalen. Maar dat komt zelden voor.»

Dewinter: «Opvallend is dat de realiteit soms het verhaal overtreft. Wat je te horen krijgt, is al er. Wanneer je dan een kijkje gaat nemen, blijkt het nog erger. Studenten

nemen er vrede mee dat niet alles is zoals ze willen. Het ergste wat je een student kan zeggen, is dat hij zijn kot uit moet.»

Vettenburg: «Dat valt psychologisch te verklaren: als een probleem lang aansleept, hebben de studenten een gemeenschappelijke vijand. Zo ontstaat een groepsgevoel, waardoor ze niet meer weg willen. Toch vind ik dat studenten meer hun verantwoordelijkheid moeten opnemen, al zijn ze maar achttien. Ze moeten uit hun doppen kijken. Zo was er een student die een kontrakt getekend had voor een kamer in een huis dat volledig verbouwd werd. Toen hij er in september wou intrekken, kon hij nog niet eens het toilet gebruiken. Na een paar

(foto Jeroen Op de Beeck)

maanden komt hij ons zeggen "ik vind het zo erg niet, alleen wil ik graag verlichting 's nachts".»

Vel

Dewinter: «Die student kwam polsen of het normaal is dat er geen water is. Na een paar vraagjes ontbrak zelfs de elektriciteit. Toen ik ging kijken, bleek dat huis nog een bouwverf.»

Vettenburg: «In '81-'82 hadden studenten een huis zonder ramen of verwarming op het Hogeschoolplein gekraakt, het gebouw dat nu door Rechten gebruikt wordt. Dat waren mensen met een kleine d, waarvan ik vermoedde dat ze er warmpjes inzaten.

Wij boden hen betere huisvesting aan, maar zij werden kwaad omdat ze weg moesten.»

Veto: Wat biedt jullie het meeste voldoening aan jullie job?

Dewinter: «Al wat we doen staat in het teken van de woonsituatie van de student. Wonen is een heel primaire behoefte van de mens.»

Vettenburg: «De kontakten. Iets realiseren, conflicten oplossen. We dragen bij tot een cruciaal element in het studietoelooi. Ik zie een kot als een derde vel. Je hebt je vel, je kleren en dan de plaats waar je woont. Je moet je kunnen nestelen in je kot. Als ik dat zeg aan verhuurders, beseffen ze het belang van hun taak.»

Moratorium

Veto: Wat zien jullie als de belangrijkste verwezenlijkingen van de huisvestingsdienst?

Vettenburg: «Ik ben er vast van overtuigd dat wij de studentvriendelijkheid van Leuven hebben bevorderd.

We hebben de kotbazen student minded gehouden, onder andere door de huurprijzen te bedwingen. Kotbazen vragen of ze niet te duur zijn, hoeveel de huur mag stijgen na een verbetering.»

Dewinter: «Het modelkontrakt was een mijlpaal, met als het politiereglement inzake brandveiligheid dat er 1974 kwam door ons toedoen. Geen enkele stad in Vlaanderen had dat toen. Het was een noodzaak. Door de democratisering van het onderwijs nam de vraag naar kamers toe. Grote kamers werden met houten of kartonnen schotten verdeeld in kleinere kamertjes.»

Vettenburg: «Het is ongelukkig waar het allemaal kon misgaan, maar nooit misging. Studenten moeten uitzonderlijke engelbewaarders hebben. Oit kwam ik in een huis waar er elektriciteit op het bad kwam, als de lichten aangingen. Toch liep daar nooit iets mis.»

Dewinter: «Het voorkomen van de verdubbeling van de gemeentebelasting vind ik een heldendaad. Onze solidariteit met de studenten — we betoogden samen — kreeg uiteindelijk schoorvoetend de steun van de rector. En Joske heeft pionierswerk geleverd met de omkade-

ring voor gehandicapte studenten, waardoor ze tussen 'gewone' studenten kunnen wonen die hen helpen voor zover nodig.»

Veto: Wat willen jullie nog gerealiseerd zien?

Dewinter: «Er is nog werk aan de winkel wat betreft een uniform modelkontrakt voor heel Vlaanderen en wat betreft het juridische statuut voor het huren van een studentenkamer. Het recente moratorium op studentenkamers door de stad Leuven vormt een pijnpunt. De bestemming van een huis kan niet zomaar wijzigen. Dat beperkt het aantal kamers.»

Annellies Decat

De huisvestingsdienst vind je in het Van Dalecollege, Naamsstraat 80. Tel: 016/32 44 06.

Omkaderingsgroepen voor gehandicapte studenten

Wil je graag wat van je tijd zinnig besteden en iets doen voor je gehandicapte medestudent? Dan kun je overwegen in een omkaderingsgroep op kot te gaan. Deze groepen wonen in gesubsidieerde universitaire residenties in Leuven en Heverlee. In een beurtrol help je een gehandicapte student bij zijn dagelijkse activiteiten. Dat gaat van boodschappen doen, koken, vles snijden tot boeken aanreiken of een jas dichtknopen. Of gewoon er zijn. Je hoeft geen medisch expert te zijn en het kost je geen zeeën van tijd.

Momenteel maken ongeveer 250 studenten deel uit van zes-

tien omkaderingsgroepen. Ze doen dit vrijwillig en krijgen geen vergoeding voor hun hulp. Wel biedt de universiteit hen de mogelijkheid om met voorrang een kamer te huren in een gesubsidieerde residentie, zodat ze in de buurt van de gehandicapte student wonen.

Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Joske Vettenburg van de huisvestingsdienst. Je vindt haar in bureau 00.64 in het Van Dalecollege. Bellen kan op het nummer 016/32 44 02. Of mail haar: joske.vettenburg@dsv.kuleuven.ac.be

(ad)

ALBATROS IS GESLOTEN

GETUIGENISSEN

JoostH: "Ik ben nog nooit zo goed zat geweest als in den Albatros. Het bier is er echt aan te raden."

PaulJ: "De kussen die ik daar gezien heb zijn heter dan die in Salou. Zoveel prachtige vrouwen heb ik nergens anders gezien."

GoedeleL: "Den Albatros is beter dan SEX."

TineP: "Ik heb in den Albatros mijn lief gevonden. Allé, al mijn lieven."

LouisT: "Eén van de vele prachtige zalen die Leuven rijk is. Allemaal dankzij mijn beleid."

DieterS: "Ik geef er regelmatig fuiven. Weet je waarom? Het is de beste manier om mijn pree van thuis aan te spekken. En de tofste."

JohannesP: "Salich Kerstfest en een Kéluikkich Albatros."

PeterH: "Er gaat niets boven de Albatros om je ass eens goed te shaken."

SteveMillerB: "I'm gonna fly like an eagle."

GodfriedD: "Ik ga toch veel liever naar de cinema, hoor."

WalterC: "Ik ben nu 33 jaar en er is maar één plaats waar ik dat vergeet: Albatros."

LieveS: "Mij maakt het eigenlijk niet veel uit waar ik 's avonds eens kan ontspannen, maar om één of andere reden zit ik toch vaak in de Albatros."

Goddv: "En dan zijn er nog mensen die twijfelen aan het bestaan van God."

RobV: "Als ik de Albatros vroeger had ontdekt, dan zou ik hoegenaamd geen probleem gehad hebben met die 72 uur."

Enige gelijkenis of overeenkomst met bestaande of andere personen is natuurlijk volledig toevallig en zonder enige bijbedoeling. Zolang u ook maar naar de Albatros komt.

Jaja, we zijn gesloten.

We vernieuwen even de
hele boel.

In de zomer mag u zich
aan een fijne heropening
verwachten. Dan wordt
het nog beter.

INFORMATIE EN RESERVATIES

LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

016/32.37.89 (elke werkdag 14-18u)

fax: 016/22.01.03

loko@loko.student.kuleuven.ac.be

'Sue' van Amos Kollek: de klad zit in de stad

Seks verdrijft de eenzaamheid niet

Wie enkele maanden geleden in de afgeladen Stuzaal zat, herinnert zich waarschijnlijk nog levendig 'Fiona' van Amos Kollek, de film die "een intelligente kijk bood op zaadlozingen en heroïnespuiten". Nu wordt in de reeks New Harvest Special de voorganger van 'Fiona' vertoont. Ook 'Sue' schetst het beeld van een jonge vrouw in de verterende grootstad New York.

Amos Kollek werd in 1947 geboren in Jeruzalem. Zijn eigen geschiedenis hangt nauw samen met die van de staat Israël. Wanneer hij in 1965 zijn legerdienst moet gaan vervullen, wordt zijn vader Teddy Kollek verkozen tot burgemeester van Jeruzalem. Hij zou dat achttwintig jaar lang blijven. Amos zelf hield het niet zo lang uit in zijn jonge vaderland. Na zijn studies psychologie en filosofie aan de Hebreeuwse universiteit van Jeruzalem kon hij de houding van Israël ten opzichte van de Palestijnen en de Arabische buurlanden (ondermeer tijdens de oorlogen met Egypte en Syrië) niet langer aanvaarden. Hij pakte zijn biezen richting Verenigde Staten waar hij aan een artistieke carrière begon. Sindsdien pendelt hij geregeld tussen Israël en New York.

Film was niet Kollek's eerste liefde. Hij begon als schrijver met de roman *Ne me demandez pas si j'aime*. In 1980 bewerkte hij die tot zijn eerste film *Don't Ask Me If I Love*. Zowel op erotisch als op politiek als op maatschappelijk vlak werd geen enkele konventie ontzien. In feite ging het in beide gevallen om een soort vermomde biografie.

Vijf romans en een tiental films later is Kollek nog steeds op zoek naar de grenzen van het aanvaardbare, naar het behoud der waardigheid van een leven in de marginaliteit. In *Fiona*, zijn laatste film, zijn een aantal thema's tot rijpheid gekomen: eenzaamheid in de grootstad, drugs, prostitutie. In *Sue* zijn die ook al aanwezig, maar de uitwerking ervan staat duidelijk nog in een vroeger stadium.

Sensueel

Sue heeft haar provincie, haar familie en haar vrienden verlaten voor New York. Ze leeft nu alleen in Manhattan. Ze is dertig, knap, sensueel en intelligent. Wanneer ze echter werkloos wordt en haar huur niet meer kan betalen verenzaamt ze.

Wanhopig klampt ze zich vast aan vluchtige ontmoetingen, een prostitutie in een bar, een dienst in een wassalon, een clochard die ze op straat ontmoet. Ze rookt teveel, drinkt teveel en — in een tijd van onveilig vrijen — deelt haar bed met teveel vreemden. Sue communiceert bijna uitsluitend door middel van seks. Mannen in haar bed slapen is een manier om überhaupt met andere mensen contact te hebben. Vrienden heeft ze niet. Haar moeder lijdt aan Alzheimer en herkent haar niet meer.

Erg kieskeurig is Sue niet wat de mannen betreft. Als ze haar maar dat beetje warmte geven waarnaar ze zo hunkert. Maar met Ben is het anders. Hij mag haar niet omwille van haar grote borsten, maar om wie ze is. Door deze nieuwe faktor, emotionaliteit, geraakt haar door sigaretten en alcohol gedomineerde leven nog meer aan

het wankelen. Even lijkt ze terug op te leven maar wanneer Ben voor een maand naar Indië vertrekt, verliest ze compleet de pedalen. Ze raakt haar appartement kwijt en neemt haar intrek in een sjofel hotel dat gefrekventeerd wordt door prostituties en marginalen.

Aardbeien

Kollek maakte zijn eerste aantekeningen voor de film op een zaterdag in het park van Lower East Side in New York. Een

jonge vrouw toonde de er haar borsten aan een oude man die net een flesje water met aardbeimensmaak voor haar gekocht had. Het gaf Kollek het idee om een scenario te schrijven over de vervreemding die inherent is aan de grote steden en in het bijzonder over de ontredering van eenzame vrouwen. Kollek: "Ik maak graag films over vrouwen. Het valt me ook gemakkelijker, misschien omdat ik me meer aangetrokken voel door vrouwen. Bij het schrijven van het scenario van *Sue* heb ik me laten inspireren door bepaalde vrouwen die ik gekend heb en waarmee ik in bepaalde gevallen zelfs een relatie gehad heb in New York."

Rukken

Kollek drijft zijn ondergangsdrama zo ver dat wat begon als een portret van de grootstad eindigt als een aanklacht tegen

diezelfde grootstad. Sue zou New York City haar thuis moeten noemen als dat begrip in haar woordenboek zou staan. In plaats daarvan stelt ze het zo: "Ik ben verslaafd aan deze stad." Een uitspraak die een dwingend inzicht verschaft in iets waar velen deze eeuw al zweverig over hebben gefilosofeerd: het dwangmatig vasthouden aan de stedelijke woestijnen, ook al voelt men er zich als de eightball op een pooltafel. Een attitude die rijp is voor een gedegen onderzoek. Alleen is het jammer dat de film daar niet echt toe komt. Daarvoor wentelt Sue zich teveel in defaultisme. Soms bekruipt je de neiging om haar zo van het scherm te rukken en haar uit haar manisch-depressieve toestand van zelfmedelijden te schudden.

Wat Sue desondanks verheft boven de vrouwelijke vampier die leeft ten koste van anderen, is de vertolking door Anna Thompson, die later ook de hoofdrol zou spelen in *Fiona*. Voor *Sue* had Thompson alleen maar bijrollen gespeeld, maar deze film draagt zij probleemloos door haar voortreffelijke akteerprestatie. Kollek liet zich voor een stuk ook leiden door Thompson's persoonlijkheid bij het schrijven van het scenario. Ze begrepen elkaar vrijwel zonder woorden. Kollek: "We werkten erg snel en hebben bijna nooit moeten overleggen om het eens te zijn. Veel van de andere acteurs in *Sue* werden ook door Anna aan me voorgesteld, vrien-

den van haar of mensen met wie ze in het verleden had samengewerkt. Zij suggereerde mij ook de naam van Tahnee Welch, die ze persoonlijk kende."

Anna Thompson zorgt ervoor dat Sue haar waardigheid behoudt, ook al zit ze compleet aan de grond. Dat uit zich bijvoorbeeld in de manier waarop ze zich kleedt. Thompson bracht voor de rol haar

eigen garderobe mee. Een van Kollek's jeugd-idolen was Kim Novak en dat is er aan te zien. Kollek: "Ik beschouw Meryl Streep en Diane Keaton als uitstekende actrices, maar ik denk niet dat ik ze ooit mijn lievelingsactrices zou noemen. Ik denk dat glamour een van die dingen is, die de film aan het publiek verplicht is." Waarvan akte.

Peter Mangelschots

'Sue' speelt op dinsdag 2 mei om 20 uur in de Stuzaal

Estlandse film 'Georgica' in 't Stuc

Een paard, ruïnes en een bijenkorf

Een mysterieuze konnctie in beeld brengen tussen een ex-missionaris en een 'stomme' jongen, dat is waar de estlandse regisseur Sulev Keedus in slaagt in de film *Georgica*.

Jakub is een ex-missionaris die alleen leeft op een verlaten eiland dat als doelwit wordt gebruikt door militaire vliegtuigen voor nachtelijke bombardementen. In een vorig leven probeerde hij Afrikaanse zeltjes te bekeren. Zijn kongregatie is nu echter beperkt tot een paard — dat luistert naar de naam Missionaris — de ruïnes van een kerk en een bijenkorf. De komst van een spraak- onbekwame jongen kan dan ook niet anders dan beiden hun leven ingrijpend veranderen.

Periskoop

Jakub's motieven om de jongen te tolereren zijn vrij eenvoudig: gezelschap op het desolate eiland. Hij leert de jongen overleven in zijn leefwereld. Zo neemt hij de jongen tijdens bombardementen mee naar de kerktoren om de explosies te bekijken door een periskoop. En wanneer de moeder van de jongen van tijd tot tijd belt, dwingt Jakub hem nooit om te spreken: ze geven blij van een wederzijdse verstandhouding die hen de mogelijkheid geeft om de kloof tussen hun totaal verschillende leefwerelden te overbruggen. Leefwerelden die bij elk van beiden fragiel gebouwd zijn op de fundamenten van hun herinneringen die hen bij momenten doen schuiven op de tijdslijn tussen verleden en heden. Herinneringen die hen verteren als een boa

constrictor die een rat consumeert, bij de jongen gebaseerd op zijn ontstellend leven bij zijn moeder. Bij Jakub leeft de zucht naar zijn verleden in Afrika, gevoed door vergeelde foto's.

Georgica is een van die zeldzame films waar poëtische inzichten schoonheid vinden in eenvoudig menselijke emoties. Regisseur Sulev Keedus heeft een konnctie weten te smeden tussen twee tegenpolen met verschillende, ambigue kweesten in een resultaat dat neigt naar een verleidelijk en

raadselachtig sinematografisch werk. Ook al wordt de kijker overladen met instant inzicht en als toetje een stukje poëzie, toch is deze film bijwijlen een ervaring vanuit de onderbuik — of zeg maar: instinkt.

Marie-Anne Dedeurwaardere

'Georgica' is te bekijken op maandag 1 mei om 20 u en op dinsdag 2 mei om 22.30 u telkens in de Stuzaal

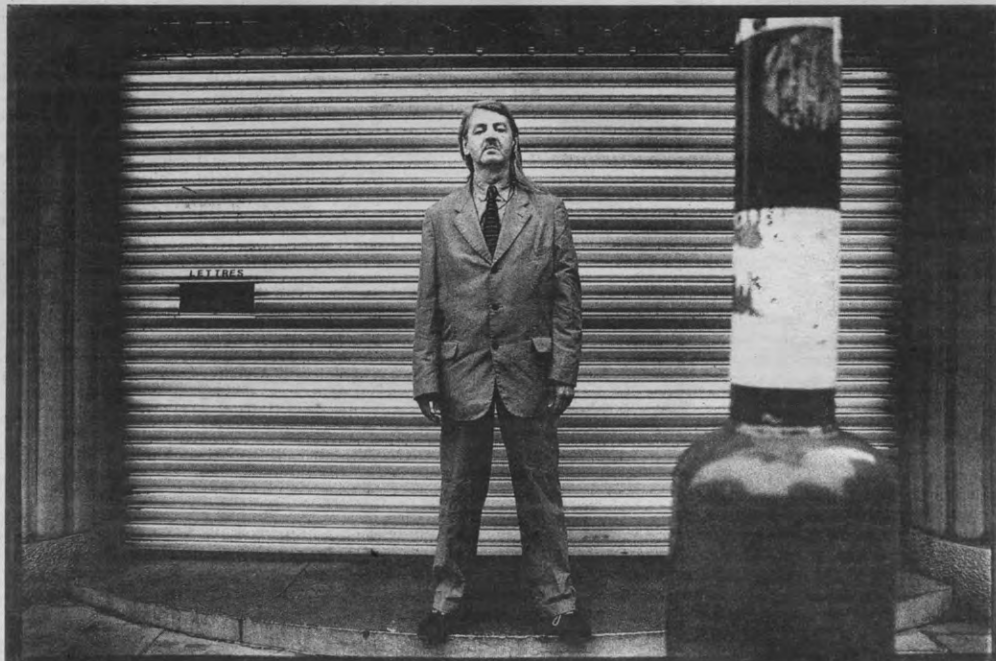
Roze benen en arduinen stenen

"**K** zijn dood rond mij zijn allemaal witte lichtjes ziet ge ik zijn marieslijk": zo begint marieslijk, de jongste productie van Het Toneelhuis. Jan Decorte herschiep Bertold Brecht's *Im Dickicht der Städte* uit 1928 tot een geheel eigen creatie met als ingrediënten tien arduinen stenen, vijftig figuranten die een voorstelling lang niks doen, en een cast om u tegen te zeggen. Het stuk vertelt het verhaal van Marie's lijk, een rol van Decorte's eega, Sigrid Vinks. Met voor de gelegenheid roos geverfde benen.

Van *Im Dickicht der Städte* — dat hij eerder al aanpakte onder de werktitel *In het kreupelhout* — liet Decorte weinig heel. Hij bewerkte het stuk tot een korte voorstelling met een krachtige tekst, geschreven in een poëtische, soms kinderlijk aandoende taal: "Ik ga op de grond liggen, doe mijn armen open, ik tril en ik beken dat ik u liefheb..."

De tekst en niets dan de tekst, daar draait het om. Om zich ervan te verzekeren dat er met geen vinger aan zou geraakt worden, regisseerde Decorte zelf en zwaaid hij ook de skepter over kostuums, belichting en decor. Als je tenminste tien arduinblokken in de gapende leegte van een podium de naam decor waardig acht en als je maatpakken, een loshangend hemd, jurken zonder snit of kleur en roosgeverfde benen als kostuums wil beschouwen. Een kwestie van nuancering is ook de belichting, die bestaat uit nauwelijks verschillende lichtstanden. En zeggen dat de figuranten niet bepaald veel uitvoeren is een understatement van formaat. Dit is minimalistisch teater, geregeerd door Zijne Koninklijke Hoogheid De Tekst.

Door het heilig respect voor de tekst dat Decorte eist, staat zijn wijze van werken haaks op die van Luk Perceval, artistiek leider van Het Toneelhuis. Dat zijn aanpak eigenzinnig en radicaal is, is genoegzaam bekend. Bij de voorbereiding van *marieslijk* was dat niet anders. Decorte's acteurs krijgen de absolute vrijheid en een enkele instructie: geen vragen stellen over de tekst, hij weet er ook niks over. Zij zijn de acteurs, zij moeten het oplossen. Van repeteren in de gebruikelijke zin van het woord was nauwelijks sprake. Sinds januari zagen de acteurs elkaar enkele uurlijes per dag om de vertrouwensband te scheppen waardoor ze samen het podium op kunnen. Pas een

paar weken voor de première kwamen ze samen in het repetitielokaal waar ze praktische afspraken maakten en zogenaamde tekstrepetities hielden. Behoorlijk spannend als je zoals Els Dottermans jarenlang bij Luk Perceval en de Blauwe Maandag Compagnie gespeeld hebt en eraan gewend bent je dood te repeteren.

Wat doen ze dan eens ze op de scène staan? De onaantastbaarheid van de tekst riep bij ons heel even het spookbeeld op van acteurs die hun tekst deklameren zoals dweperige klassici de aanhef van de *Aeneïas* geskandeerd voordragen. Voor het behoud van uw gemoedsrust: minimale begeleiding betekent niet dat Decorte zijn spelers verwaarloost. Integendeel, volgens hem moet nergens harder aan gewerkt worden dan aan de acteurs, omdat zij de link naar het publiek leggen. Ze moeten het publiek met open vizier tegemoet treden zonder zich te kunnen verbergen achter rekwisieten, kostuums, psychologisering, personages, rollen of een vooraf vastgelegde interpretatie. In de eerste plaats zijn ze mensen die

in de woorden van Decorte een tekst "laten gebeuren", en als zodanig moeten ze zich aan het publiek vertonen. Zo kan het publiek ervan maken wat het wil.

De toeschouwer krijgt het minimum minimum voorgeschoteld. In de grootstad Chicago (de vijftig mannen op de scène) leeft de straatarme familie Garga: "we zijn gekome van de vlakte van virginia naar chicago ommet cheluck te zoeken maar webbe net ni gevonde twas wech". De huur van het krot waarin ze wonen, is al in geen maanden betaald, moeder verdient een mager loontje dat vader verdrinkt. Zoon George werkt in een bibliotheek en raakt verwikkeld in een strijd met Shlink, een rijke Chinese houthandelaar, die George's mening en zijn zus Marie wil kopen.

Of het allernoodzakelijkste in *marieslijk* ook volstaat, is zeer de vraag. De kans bestaat dat je ergens het spoor bijster raakt: wat zijn ze ook alweer aan het doen? Alle interpretatie aan het publiek is een aardig motto, maar het vergt bepaalde basiswaarden. Wat vang je aan met een stuk

waarvan de titel je vertelt dat het gaat over Marie, terwijl recensenten haar figuur schaamteloos negeren? De begin- en slot-scène met Marie lijken cruciaal, terwijl de rest van het stuk inderdaad makkelijk als het verhaal van George te bestempelen valt. Natuurlijk hebben wij al gehoord van wisselende vertelperspektieven, maar veel hielp dat hier niet.

De sterkte van *marieslijk* schuilt ongetwijfeld in de taal en in het spel van Vinks en Decorte, dat we bijna een belevenis willen noemen. Maar of het stuk onbezoedeld via interpretaties van de acteurs tot het publiek kwam, durven we betwijfelen na het lezen van de interviews met Vinks en Dottermans in *Humo* en *De Morgen*. Tot slot: over de mogelijkheid om teater zonder interpretatie bij de toeschouwer te brengen, valt nog een filosofisch boompje op te zetten door verdorven postmodernisten. Maar dat zegt natuurlijk niets over de kwaliteit van het stuk.

Annellies Decat

Op donderdag 27 en vrijdag 28 april om 20u speelt Het Toneelhuis *marieslijk* in de schouwburg. Kaarten kosten 600, 450 en 250 frank en kun je reserveren bij het Stuc (016/20 81 33) of in de schouwburg zelf (016/22 21 13).

Rent-a-kill: werk-in-wording

Voor jong werk mag het in 't Stuc altijd een beetje meer zijn. Meer aandacht, meer ruimte, meer tijd. Daartoe werd het project *Futur Présent* in het leven geroepen. Deze week is het de beurt aan recensent-teatermaker-auteur Roel Verniers. In 't Stuc werden al eerder teksten van hem gelezen die hij schreef tijdens een workshop van het Israëlsche Acco Theater, vorig jaar op bezoek met *Kohelet* en *The Antology*.

Het publiek lustte er wel pap van en zo gaf 't Stuc Roel een schrijfpoddracht. *Rent-a-kill* is het resultaat, een tekst met poëtische herinneringen en staccato dialogen. Verhaal: hoe geraak je definitief-maar-proper van een gehate huisgenote af. Stijl: abrupt, elegant struikelend en hier en daar een tikkie intertekstueel. Roel leest zijn tekst zelf voor, samen met Clara van den Broek en nog een paar vrienden. Al is het meer een naspelen, lektuur gekombineerd met scènes. Enfin, helemaal werk-in-wording dus.

(pm)

'Rent-a-kill' is te bekijken en te beluisteren op donderdag 27 april om 20.30u in de Vlamingenstraat 83.

Viert multikultureel!

Multicult, een vereniging die activiteiten organiseert met en rond andere culturen in het Luweense, viert haar vijfde verjaardag. Dit eerste lustrum wordt op passende wijze gevierd samen met de Koerdische gemeenschap.

Waar ?

In zaal *De Kring*, Jozef-Pierrestraat 74, Kessel-Lo

Wanneer ?

Zaterdag 29 april 2000

Programma?

16.00 uur: Inleiding, kinderaanimeatie en video's
18.00 uur: Koerdische specialiteiten
20.00 uur: Optreden van Koerdische groep Dilope
Aansluitend: party-time met wereldmuziek!!!!

Inkom

Voorverkoop: 100 BF
Kassa: 150 BF
Kinderen onder de twaalf jaar: gratis

“Eva, Eva, salich wif, du to mi ga!”

Meer dan een half jaar waren een vijftigtal studenten en enkele professoren in de weer met de voorbereiding van het Redentiner Osterspiel. Op 31 maart ging het Middelnederduits paasspel uit 1464 eindelijk in première. Een week later is de aanvankelijke stress verdwenen en hangt in de kleedkamer een ontspannen sfeer.

Overdag staat het grote podium in het Groot Begijnhof er wat verlaten bij, op enkele Amerikaanse toeristen na die de spelershuisjes in middeleeuwse stijl en de (voorlopig nog) gesloten hellenpoorten entoesiast fotograferen, alsof dat het werelderfgoed is en niet wat er rond ligt. Terwijl ze zich uitputten in superlatieven en onzinnig *historisch* commentaar leveren, komt de Zwarte Zusterkerk, kleedkamer van dienst, langzaam aan tot leven.

Op het oksaal warmt het Leuvens Gregoriaans koor de zoetgevooides stemmen op en La Gaccia, het ensemble voor middeleeuwse muziek, stemt de instrumenten. Spelers en figuranten druppelen binnen, glippen tussen de rekken met kostuums en beginnen een gedaanteverwisseling die eindigt aan de schminktafel. Anja Geerdens (Satan) takt haar armen in en wurmt zich met de hulp van haar mededevils in een latex pak dat de blauwe plekken van het vele springen en vallen bedekt. Op een blauwe maandag had zij zich door een vriendin naar een auditie laten meeslepen. Tijdens een van de eerste repetities werd zij dan bijna toevallig gebombardeerd tot Satan, een van de grote rollen.

Regisseur Sabine Reifer schouwt haar troepen met alziend oog. Samen met professoren Duits Nowé en Draye is zij de drijvende kracht achter het spektakel ter ere van 575 jaar universiteit. De viering van die verjaardag was de gelegenheid bij

uitstek om de droom van professor Johan Nowé te realiseren: de opvoering van het middeleeuwse paasspel, waarvan niet met zekerheid te zeggen valt of het ooit al gespeeld werd. Wat aanvankelijk bescheiden begon, eindigde uiteindelijk als een prestigieus project in het kader van het jubileum van de KU Leuven. De Alma Mater zorgde dan ook voor het grootste deel van het productiebudget.

“De moeilijkste momenten waren nooit de schuld van de spelers of het stuk,” zegt Reifer. “Het was steeds de financiering die ons zorgen baarde. Maar als je iets echt wil, kan je het ook voor elkaar krijgen, als je maar volhoudt. En je mag niet te veel denken aan slapen. Ook het feit dat het om een middeleeuws stuk gaat, gaf ons in het begin nogal wat twijfels: wat zullen de mensen daarvan vinden, het is veel trager dan hedendaagse films of teaterstukken, zal het publiek zich niet vervelen? Maar misschien is er wel nood aan iets tragers, aan een ander ritme dan dat van het supersnel-Internet”.

Warm

Niet alleen het ritme vergde wat tijd om aan te wennen, ook het spel zelf: door de afstanden moesten alle bewegingen groot genoeg zijn. Dat gaf de spelers de indruk dat ze aan *overacting* deden. Daarbij kwam nog eens de taal van het stuk, het Middelnederduits. De eerste repetities in november — de herinneringen eraan gaan van “nogal saai” tot “verschrikkelijk” — waren lezingen van de tekst, die de noodzakelijke basis vormden om het stuk tot leven te brengen. Wie daar geen last van had, waren de figuranten. Zij werden slechts een paar weken voor de eerste opvoering opgetrommeld. Professor emeritus Anton Barten is een van hen. Dat het een middeleeuws stuk betreft, hindert hem niet. Integendeel, als figurant heeft hij geen tekst

en “middeleeuwse stukken hebben meestal leukere kostuums”. De samenwerking met studenten bevalt hem wel: “Ze zijn, zowel fysiek als moreel, misschien wat losser in optreden dan mijn leeftijdsgenoten maar het zijn ook mensen, hé. In het algemeen is er een heel prettige sfeer.”

Aan sfeer ontbrak het de opvoering zeker niet. In de kleurrijke encensering kwamen de middel-

(foto Kristof Clerix)

eeuwen tot leven en de zo goed als onverstaanbare taal hinderde het volgen van het verhaal niet. Niet alles was moeilijk te begrijpen. Adam's euforisch “Eva, Eva, salich wif, du to mi ga” was elke avond een geheide voltreffer die geen verdere vertaling behoeft. Tweemaal gaven de vurige special effects wat problemen. De kleinste ridder kreeg het er alvast warm van en maakte aanstalten om er behoedzaam tussenuit te muizen. Hij werd echter snel

gerustgesteld door een vriendelijke brandweerman.

Al in de pauze reageerden de toeschouwers boven hun bekertjes dampende sjokola, koffie of glühwein lovend en na afloop toonden ook de spelers zich vrij tevreden. Van een zeldzaam “ik was slecht vandaag” had het publiek alvast niets gemerkt.

Annelies Decat
Matthieu Van Steenkiste

(tekening Leo Fabri)

berichten

Veto kiest

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) zoekt ter ondersteuning van de werking van haar studentenblad Veto voor het volgende academiejaar een hoofdredacteur en een redaktiesekretaris.

De hoofdredacteur is een vrijwilliger waarvan wordt verwacht dat hij/zij instaat voor de inhoudelijke werking en coördinatie van het blad. Zijn/haar taak bestaat voornamelijk uit het opvolgen van de actualiteit, het uitstippelen van een doordacht beleid op het werkingssterrein en het begeleiden van de redactie en de medewerkers.

De redaktiesekretaris is een halftijdse kracht (19,5 uur per week) met een beidiendekontract van bepaalde duur, dat afloopt op 31 juli 2001. Nochtans is een voltijds engagement vereist. Zijn/haar taak bestaat erin te zorgen voor de praktische en inhoudelijke ondersteuning en coördinatie van de werking van het blad. Hij/zij legt en onderhoudt ook de contacten met de andere Lokogeledingen.

De Veto-hoofdredacteur en -redaktiesekretaris worden verkozen op de Open Algemene Vergadering van Loko op vrijdag 28 april 2000, die doorgaat om 19 uur in het Maria Theresia College, volgens de procedure die geldt voor de verkiezingen van burefuncties op de raden. Schriftelijke sollicitaties met CV moeten ten laatste op woensdag 26 april om 14 uur binnengebracht worden, bij Peter Mangelschots op het redaktiesekretariaat van Veto, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Informeren kan op bovenstaand adres op 016/22 44 38.

Kultuurraad kiest

Kultuurraad, een van de zes geledingen van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), verkiest jaarlijks haar vrijgestelde. Op de Algemene Vergadering (AV) van vrijdag 5 mei wordt de vrijgestelde verkozen. Affiniteten met cultuur en betrok-

kenheid met de studentengemeenschap zijn de eerste vereisten.

Indien u zich kandidaat wil stellen, dan dient u een schriftelijke motivatie en een curriculum vitae te bezorgen op het kantoor van Kultuurraad, E. Van Evenstraat 2d te 3000 Leuven. Deze dienen uiterlijk op vrijdag 28 april om 17.00 u binnengebracht te worden.

Indien u meer informatie wenst over deze functie, aarzel dan niet om contact op te nemen. Dat kan telefonisch (016/23 67 73), per e-mail (kura@stuc.kuleuven.ac.be) of even langs lopen (E. Van Evenstraat 2d).

Sportraad verkiest

Sportraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), verkiest een voorzitter, een ondervoorzitter, een financieel verantwoordelijke en twee vrijgestelden voor het academiejaar 2000-2001.

De vrijgestelde is een halftijdse kracht die allerlei praktische zaken regelt bij Sportraad en zorgt voor de nodige ondersteuning bij projecten. Hij of zij moet beschikken over organisatietalent, stipt zijn, avondwerk geen probleem vinden en feeling hebben met Sportraad en de studentenwereld in het algemeen.

De verkiezingen vinden plaats op dinsdagavond 2 mei in De Spuyte om 19 uur. Voor de eerste drie functies dient enkel een schriftelijke motivatie ingediend te worden, voor de vrijgestelden moet tevens een curriculum vitae ingediend worden, dit alles ten laatste op vrijdag 28 april 2000 bij Sportraad. Voor meer informatie kan men terecht op het Sportraadsekretariaat (016/32 91 33) of op het volgende e-mailadres: spora@flok.kuleuven.ac.be.

Vakature vrijgestelde Portulaca

Portulaca, de raad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie die de buitenlandse studenten aan de KU Leuven vertegenwoordigt, zoekt een vrijgestelde voor het academiejaar 2000-2001. Dit is een halftijdse betrekking bij Portulaca en *The Voice*, het blad van de buitenlandse studen-

ten. Kandidaten moeten communicatief ingesteld zijn, het Engels perfect beheersen, ervaring hebben in coördinatie en een grote dosis computerkennis bezitten (tekstverwerking, e-mail, publishing). Verder zijn kandidaten best vertrouwd met het buitenlandse studentmilieu van Leuven. Om praktische redenen moet de vrijgestelde van Portulaca een Vlaming zijn.

De taken van de vrijgestelde bestaan uit de coördinatie van projecten voor buitenlandse studenten, de boekhouding, het onderhouden van de contacten met Loko,

het maken van verslagen en het verzorgen van de permanentie. Natuurlijk is de vrijgestelde ook het aanspreekpunt voor de buitenlandse studenten. Eén vijfde van de tijd zal ook moeten besteed worden aan *The Voice*.

Kandidaten kunnen hun curriculum vitae en een motivatiebrief in het Engels doorsturen naar Portulaca, Vesaliusstraat 34, 3000 Leuven, uiterlijk voor 26 april om 18 uur. Op de algemene vergadering van Portulaca op 26 april zal de vrijgestelde verkozen worden.

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 26
Nummer 28
20 april 2000

Ver. uitg.: Peter Mangelschots
Hoofdredactie: Bart De Schrijver
Redaktiesekretaris: Peter Mangelschots

Redactie: Stijn Bovy, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Margo Foubert, Loes Geuens, Joost Helsens, Diederik Vandendriessche, Pieter Van der Aa

Doka: Jimmy Debruyne, Jeroen Op De Beeck

Medewerkers: Sam Algoet, Annelies Decat, Sin Declerc, Kristof D'Exelle, Matthieu Van Steenkiste

Cartoon: Robrecht Vandemeulebroecke

Layout en vormgeving: Dirk Bernard, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Kristof D'Exelle, Chloé

Heerman, Willy Leung, Dieter Maes, Peter Mangelschots, Tine Swaenepoel, Hans Van Den Abeele, Steven Van Dessel, Maarten van Meer, Matthieu Van Steenkiste
Dtp: Dirk Bernard, Filip De Keukeleere, Willy Leung, Steven Van Dessel
Spelling: Filip De Keukeleere, Peter Mangelschots

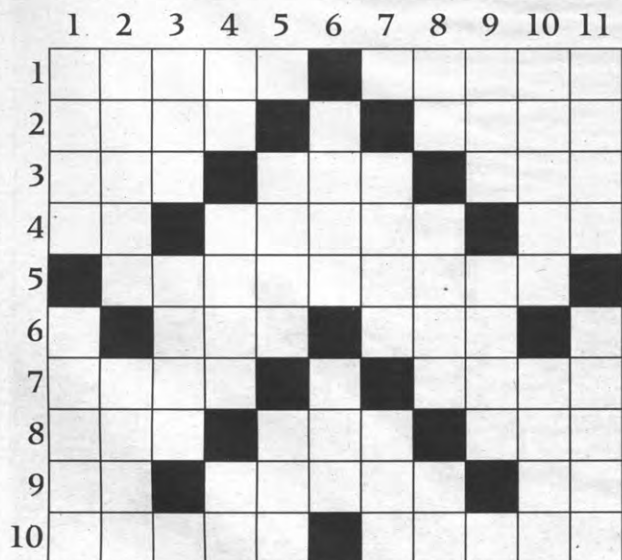
Eindredactie: Marie-Anne Dedeurwaerdere, Peter Mangelschots

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Allaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

kruiswoordraadsel

Horizontaal — 1 Braneschopper — Boosaardige vrouw 2 Hete ruimte — Dierenverblijf 3 Knaagdier — Schaakterm — Waalse gemeente 4 Familieid — Verlichtingsmiddel — Kluitenbreker 5 Arme zwerwer 6 Strafwerktuig — Kluchtige passage 7 Zoon van Adam en Eva — Verplaatsbaar verblijf 8 Tot een oog gedraaid touw — Vochtig — Oude lap 9 Voedingsmiddel — Beeldraadsel — Dwarsmast 10 Deel van een lang kleed — Muziekpaviljoentje.

Vertikaal — 1 Regel, standaard — Europese regio 2 Eivormig — Plaatselijke zwelling 3 Fijne streek, list — Oorlogsgod 4 Voegwoord — Slecht paard — Muzieknoot 5 Larve — Nagemaakt, onecht 6 Kommunikatiemiddel — Werkplaats voor onderzoek 7 Etensbak — Begerig naar, gebrand op 8 Loofboom — Opspringend slijkdeeltje — Muzieknoot 9 Kunstwerk — Insecteneter 10 Zeerover — Onvriendelijk, bars 11 Ontmoeting tussen vijandelijke troepen — Gespannen, nauw aansluitend.

Door Filip De Keukeleere

Vlieg deze zomer naar een studieverblijf in het buitenland

In het kader van '575 jaar K.U.Leuven' bieden KBC en De Standaard deze zomer studenten van de K.U.Leuven 10 STUDIEVERBLIJVEN VAN HUN KEUZE IN HET BUITENLAND aan.

Beurs van 15.000 BEF • vliegtuigticket Virgin Express • publicatie van je dagboek in De Standaard
Je mag kiezen uit volgende vlgbestemmingen: BARCELONA, BERLIJN, KOPENHAGEN, LONDEN, MADRID, MILAAN, NICE, ROME EN SHANNON
In De Standaard en Het Nieuwsblad vind je een bon die regelmatig verschijnt in de periode tussen 24 april en 10 mei. Deze bon dien je, voor 12 mei, samen in met het deelnemingsformulier dat je vindt op de website van De Standaard: www.standaard.be of op de website van KBC: www.kbc.be/jongeren, bij het KBC-studentenkantoor Leuven, Eikstraat 15, 3000 Leuven.

Niet toevallig de standaard

INFO: 016/32.41.44

zoekertjes

• Volleybalclub uit 2e provinciale zoekt voor volgend seizoen nog een tweetal spelers met competitie-ervaring om een tweede ploeg te kunnen opstarten. Trainingen en wedstrijden in het centrum van Leuven (Sporthal Rijschool). Indien geïnteresseerd: josekem@hotmail.com.

• Gezocht: een giraf (hoge eenwielersfiets) tegen een laag prijsje, liefst nog van een goede kwaliteit. Jongleerballen met LED's in (zodat ze na opladen licht geven). Mailen naar sven.vandewalle@uptomail.com

• Wie heeft tijd, zin en ervaring genoeg om geregeld een goed dressuurpaard te berijden. Omgeving Meerdaalwoud. Tel. 010/68.07.04

• Kris Rosselle tikt met plezier al uw papers, eindwerken, enz. Hof ter Bekelaan 12, 3020 Winksele-Herent, tel. 016/20.70.77

• Altijd leuk die kalme periodes op Veto: dan kan de eindredactie eens loos gaan in de zoekertjes

• Merde, 't is volle maan

• Wane Wane, mi vruchte ick mis dick allen

so...

• Tja, je weet toch wat een zeer wijs persoon ooit gezegd heeft: zelfkennis is de bron van alle wijsheid

• Voor rektor Oosterlinck: vervang 'zelfkennis' door 'zelfgenoegzaamheid', en 'wijsheid' door 'managerial efficiency'

• Jeroen, naar 't schijnt hebben ze een heel leuk 'ekstreme' machine in Bellewaerde. Ik zorg wel voor plastic zakjes

• En zolang de appel nog aan de boom hangt, is hij niet gevallen

• Het kabinet van André Quatorze evenmin

• En nu het echte werk! TT, the fight of the night is afgelast wegens bochtje te veel

• Dixit Bibi: never lose the butterflies

• Medica zoekt representatieve preses. Neder-

landers gelieve zich te onthouden.

• Tekst, tekst, mijn cursus voor wat tekst

• Danneels vernietigt de rektorverkiezingen wegens onregelmatigheden. Rudy Borremans wordt door de kardinaal voorgedragen en zal het uiteindelijk halen. "De KUL had nood aan vernieuwing", zegt Danneels.

• Rent a university is dan ook een groot succes

• Yes, 't is zes uur. Nu mogen we de radio pikken van Bjorn en smoren op Kringraad. Dixit Dirk

• En voelen jullie je ook zo gepakt door de uitslag van de rektorverkiezingen? Kijk maar eens naar de foto op pagina 8

• En nog eenje om het af te leren

• Voilà, we zijn 't ageleerd!

agenda

ad valvas

door Peter en Bili

MAANDAG

20.00 u **FILM** New Harvest: 'Unter den Palmen' van Miriam Kruijshoop. Met Helmut Berger. Enige vertoning in België, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

22.00 u **MUZIEK** Jazz Op Zondag (op maandag), in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.

DINSDAG

10.00 u **KONSERT** Recitalesamen dwarsfluit en gitaar, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

14.00 u **KONSERT** Recitalesamen dwarsfluit, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

16.00 u **KONSERT** Recitalesamen gitaar, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

18.00 u **KONSERT** Recitalesamen gitaar, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

20.00 u **DEBAT** Rode Loper 2000. De toekomst van het Europees socialisme door de ogen van Patrick Janssens, voorzitter van de SP en Ad Melkert, fractieleider van de PvdA in de Tweede Kamer, in Wagehuys, toeg. gratis, org. CSC-Vormingswerk Leuven.

20.00 u **FILM** An evening with... 'Mark K.R.' Lagoon: serie kortfilms over snelle motoren en snelle vrouwen, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

20.00 u **KONSERT** Orgeruigen: Luc Devos (Gorki) stelt zijn favoriete muziek voor (zie interview achterpagina), in Vergaderzaal 3 (eerste verdieping), toeg. 50/75/100/125, org. Kultuurraad.

20.00 u **TEATER** 'Abigail's party' van Mike Leigh door Carrousel. De leegheid van het moderne bestaan in rake dialogen. Wat begint als een gezellige visite onttaardt in een chaos met dramatische afloop. Met nabespreking in de

foyer, in Stadschouwburg, toeg. 150/250/350/450, org. Cultureel Centrum Leuven.

20.30 u **KONSERT** Recitalesamen gitaar, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

22.00 u **FILM** An evening with... 'Mark K.R.' Lagoon. Lagoon vertoont erotische super-8-kortfilms, in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.

22.00 u **MUZIEK** An evening with... 'Mark K.R.' Lagoon. Lagoon draait plaatjes, van surf-muziek over easy listening tot rockabilly, in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.

WOENSDAG

14.00 u **FILM** 'Le Mariage de Mademoiselle Beulemans' Belgisch-Franse komedie van André Cerf uit 1950. Franse versie zonder ondertitels, in Vander Kelenstraat 30, toeg. gratis/25/50, org. Vlaams Filmmuseum en archief.

16.00 u **KONSERT** Recitalesamen saxofoon, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

18.00 u **KONSERT** Recitalesamen orgel/klavecimbel, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

20.00 u **FILM** 'Le Mariage de Mademoiselle Beulemans' Belgisch-Franse komedie van André Cerf uit 1950. Franse versie zonder ondertitels, in Vander Kelenstraat 30, toeg. gratis/25/50, org. Vlaams Filmmuseum en archief.

20.00 u **KONSERT** Rob De Nijs, in Stadschouwburg, toeg. 750/1000/1500/1500, org. Vriendenkring 2000.

20.00 u **TEATER** Rode Loper 2000. Amusementsteater Leuven: 'De vreugde van Vlaanderen', monoloog van Mong Rosseel, in ATL Vaartkom 31, toeg. 200/250, org. CSC Leuven.

20.30 u **KONSERT** Recitalesamen trompet, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmens-

instituut.

DONDERDAG

18.00 u **KONSERT** Recitalesamen klarinet, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

20.00 u **LEZING** Dokter Luc Beaucourt toont zijn dia's van weekendongevallen, in Mechelsevest 84, toeg. gratis, org. Ouderkoor 't Mitee De Wijpers.

20.00 u **TEATER** Toneelhuis: 'Marieslijk' van en met Jan Decorte (zie artikel), in Stadschouwburg, toeg. 250/450/600, org. Stuc/KC Leuven.

20.30 u **KONSERT** Recitalesamen zang, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

20.30 u **KONSERT** Starflam: vaderlandse hiphop uit Luik. Een live-sensatie, in Silo, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.

20.30 u **TEATER** 'Rent-a-kill' van Roel Verniers. Work-in-progress over hoe je definitief-maar-proper van een gebate huisgenote afraakt, in Vlamingenstraat 83, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

VRIJDAG

u **KONSERT** Industrial-, punk- en post-rock-optredens, in JH SOJO, Eennellaan 35, Kessel-lo, org. ABVV Jongeren.

10.00 u **KONSERT** Recitalesamen piano, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

14.00 u **KONSERT** Recitalesamen piano, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

16.00 u **KONSERT** Recitalesamen piano, in Herestraat 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.

19.00 u **KONSERT** Zwart(t)e tijden in zicht? Een project tegen extreem-rechts met optredens, video's, infostands, performances, in Jeugdhuis Sojo, toeg. 100, org. Zwarte Tijden.

20.00 u **DANS** 'Art of Dance' dansevenement, in Brabant, org. Christoph sellier.

20.00 u **FILM** Rode Loper 2000. 'Les Enfants du Borinage', in Oratoriënhof, toeg. 100, org. CSC Leuven.

20.00 u **TEATER** Toneelhuis: 'Marieslijk' van en met Jan Decorte (zie artikel), in Stadschouwburg, toeg. 250/450/600, org. Stuc/KC Leuven.

20.30 u **KONSERT** Lentekonsert door de Interfak Bigband en de Dixielandband. Solist Jan Nihoul, vibrafoon. Met werk van Duke Ellington, Count Basie, eva, in Zaal Metropool, toeg. 200/250, org. KUL kultuurcoördinatie.

ZATERDAG

20.00 u **KONSERT** Rode Loper 2000. Ora-Jazz door Jan Muës Quartet, in Oratoriënhof, toeg. 200/250, org. CSC Leuven.

ZONDAG

15.00 u **WANDELING** Ken uw stad. In de voetsporen van Keizer Karel. Samenkomst hoek Mechelsestraat-Hallmaarsstraat, toeg. gratis, org. Koninklijke Leuvense Gidsenbond.

20.00 u **FILM** Filmfun. Carl Theodor Dreyer: 'Du Skal Aere Din Hustru' (Gij zult uw vrouw in ere houden). Na vijftien jaar huwelijk verlaat Ida haar echtgenoot. Emotioneel realisme uit Denemarken (1925). Zwart-wit zonder klank, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

20.00 u **KONSERT** Rode Loper 2000. Vooravond-konsert van Frank Boeijen met een gastoptreden van Yasmine, in Aula Pieter De Somer, toeg. 400/500, org. CSC Leuven.

20.30 u **FUIF** Verjaardagsfeest 5-jaar VT4, in Brabant, org. Star Events.

22.00 u **KONSERT** Jazz op zondag, in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG

20.00 u **FILM** New Harvest: 'Georgica' van Sulev Keedus: Estse oorlogsfilm uit 1998, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

20.00 u **KONSERT** 'Louis Lou I' door The Young at Heart Chorus. Hilarische extravaganza-show van een koor waarvan de gemiddelde leeftijd tachtig jaar bedraagt, in Stadschouwburg, toeg. 300/500/700, org. KC Leuven en Time Festival Gent.

22.30 u **FILM** Filmfun. Carl Theodor Dreyer: 'Du Skal Aere Din Hustru' (Gij zult uw vrouw in ere houden). Na vijftien jaar huwelijk verlaat Ida haar echtgenoot. Emotioneel realisme uit Denemarken (1925). Zwart-wit zonder klank, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

Alfa

• 30/04 Alles moet weg-avond, in Praatkamer.

Chemika

• 24/04 om 22.00 u: Kringavond, in Blokhut. • 27/04 om 22.00 u: Kiesfiel, in De Blauwe Kater, toeg. 60/80. • 01/05 om 22.00 u: Kringavond, in Blokhut.

De Kelten

• 25/04 Start kiesweek, in Weirdo's.

Ekonomika

• 27/04 om 08.00 u: Kringverkiezing, in Ekobar.

LBK

• 25/04 "2000 minuten van de horeka", in Gnoorgl. • 26/04 "2000 minuten van de horeka", in Gnoorgl. • 27/04 Paas-TD, in Waaiberg, toeg. 60/80.

Merkator

• 24/04 Begin Drupkes Moedrdspeel, in overal

waar je 't niet verwacht. • 25/04 om 12.30 u: Picknick met Drupke, in Voor Alma 3. • 25/04 om 21.00 u: Drupkes grote rugby-activiteit, in De Naeyer. • 26/04 om 20.30 u: Drupkes Film en Poëzie-avond, in ZI. • 27/04 Fuif met gratis vat, in 't Plectrum. • 27/04 om 21.30 u: Voorstelling praesidiumploeg Drupke. Aansluitend stemronde, in ZI.

NFK

• 25/04 Verkiezingen en karaoke, in Biertuin (Mechelsestraat).

Steil

• 25/04 Start kiesweek, in Cuythoek.

VTK

• 24/04 om 22.00 u: Fakballenbad, in 't Elixir. • 25/04 Trapplistenavond, in 't Elislr. • 25/04 om 09.00 u: Ontbijt in de les. • 25/04 om 18.30 u: Debat met aansluitend verkiezingskantus, in de Waag/Waaiberg. • 26/04 om 09.00 u: Ontbijt in de les. • 26/04 om 18.00 u: Barbecue met vuurspuwers, in Alma 3. • 26/04 om 24.00 u: TD (met Eddy Wally), in Waaiberg. • 27/04 om 10.00 u: Verkiezingen.

een waaijer aan mogelijkheden

LEGO COPY

Tiensestraat 118
Tel: 23 70 30

Tiensestraat 88
Tel: 23 70 02

Naamsesstraat 115
Tel: 23 70 03

"Iedereen moet mooi zijn en rijk en gelukkig"

Het was eerst met y en dan weer met i maar eigenlijk is Gorki vooral Luc De Vos. Met Eindelijk Vakantie is hij aan zijn zesde plaat toe. Als vanouds handelen de liedjes over kleine jongens die met stille verwondering de grote wereld aanschouwen. Dinsdag komt hij bij Kultuurraad vertellen welke liedjes hem helpen opgroeien.

Luc De Vos: «Ik ben heel vroeg begonnen met popmuziek. Ik ben in 1962 geboren als jongste van zeven kinderen dus ik herinner de jaren zestig heel goed kwa popmuziek. Al mijn oudste broers en zussen waren toen in hun pubertijd dus de hele tijd stond bij ons de radio aan. Ik ken nu nog altijd alle liedjes van de Rolling Stones en de Beatles en Boudevijn De Groot van buiten, puur door het feit dat ik tussenvijf en tien jaar niets anders gehoord heb dan pop op de radio. Het is als een mikrobe in mij blijven zitten. Toen ik tien jaar was, zei ik al dat ik popmuzikant wou worden. Zeker in de jaren zeventig als tiener en in de jaren tachtig vond ik popmuziek heel fassinerend. Eigenlijk heb ik toen niets anders gedaan dan konstant platen kopen en naar optredens gaan. Zelf ben ik dan ook begonnen spelen. Mijn invloeden zijn daardoor heel uiteenlopend: zowel de jaren zestig als heel veel goeie dingen uit de jaren zeventig. Minder de jaren tachtig: toen vond ik maar één groep goed en dat waren The Smiths. De jaren negentig waren dan weer een hele heropleving met de Belgische groepen en zo.»

Stom

Veto: Hoe belangrijk zijn teksten voor jou? In de tijd van Hij Leelt waren er mensen die jou cd kochten enkel en alleen voor de tekstboekjes.

De Vos: «Eigenlijk zijn teksten voor mij niet zo belangrijk. Ik kan me niet herinneren dat ik bij plaatjes van Slade of van Queen naar de teksten luisterde. Dat was een bijkomstigheid. Als ik achteraf de teksten bekijk van de liedjes die ik toen graag hoorde, dan hadden die toch wel iets. Het was soms wel nonsens en absurd maar het was altijd goed gevonden. Het was nooit zulke zever als tegenwoordig in de hitparade staat. Die boerentechno van Patje Krimson en wat is het daar allemaal.»

«Bij mezelf vind ik dat natuurlijk wel heel belangrijk. Bij andere mensen vind ik het minder van belang of hun teksten mij aanspreken of niet. Ik heb dat bijvoorbeeld bij Leonard Cohen of Tom Waits: hun teksten zijn waarschijnlijk ook heel goed maar ik let er eigenlijk niet zo op. Ik vind al mijn teksten eigenlijk altijd honderd procent gelukt. Ik werk er ook wel heel hard aan: ik doe lang over een tekst vooraleer ik er tevreden over ben. Soms duurt het bijna een jaar eer ik een tekst af heb. Ik zit met een zinnetje in mijn kop en het vervolg daarop vind ik maar niet. Dat komt soms pas na een jaar.»

Veto: Op in mijn betere wereld, dat je samen met Die Anarchistische Abend Unterhaltung geschreven hebt, zing je voor het eerst zonder dat je jezelf op gitaar begeleidt. Het lijkt niet gemak-

kelijk om dan het juiste ritme te houden.

De Vos: «Dat is het verschil met klassieke muzikanten: die maken hun eigen ritme. Wij stomme popmuzikanten zijn altijd geneigd een beat te volgen die altijd hetzelfde blijft terwijl die klassieke muzikanten zo niet opgeleid zijn. Zij werken met andere soorten ritmes. Ze spelen ook meestal met een dirigent als ze in een groot orkest spelen. Ze volgen geen geïkt ritmepatroon, ze laten de muziek voor zichzelf het ritme bepalen. Ja, ik weet er ook heel weinig van hoor. De Anarchisten zijn bijvoorbeeld niet in staat om op een beat te spelen. Daar zijn ze veel te goed voor, het wordt allemaal op het moment zelf aangevoeld. Ze zijn zodanig op elkaar ingespeeld dat ze konstant veranderen van ritmes en snelheden.»

Veto: Heeft de ruimte die het vertrek van jullie drummer Steven Van Haver heeft gelaten ervoor gezorgd dat de elektronika zo'n ruime aandacht krijgt op jullie laatste plaat?

De Vos: «Ik vind het gewoon heel tof, die drumpartijen die je zelf moet zoeken met

ik speel wat gitaar en ik zing wat en hoe dat dan allemaal bijeen moet gemikt worden, daar weet ik niets van. Ik ben wel tamelijk tevreden over het geluid maar het is natuurlijk niet te vergelijken met ons live-geluid. Live spelen is eigenlijk *dunst keer wijzer* dan een plaat opnemen. Live moet het ook allemaal zo juist niet zijn: als je live speelt, moet je in de eerste plaats een fantastisch feest proberen te creëren. Je moet het voor jezelf ook leukig maken en of ik dan vals zing of er naast zit of de klank misschien niet goed zit, dat is eigenlijk allemaal niet zo belangrijk. Als het maar een fantastische, gezellige avond is, voor mijzelf en voor het publiek. Dat live-gevoel op een plaat krijgen kan bijna niet. We hebben zelfs geprobeerd om gewoon bijeen te gaan zitten en te spelen. Maar als je dat dan opneemt, blijkt het toch niet hetzelfde te zijn.»

Anarchist

Veto: Vorig jaar sprak je er over om op de nieuwe plaat niet met één producer te werken

baar, maar ik vind dat niet van mijzelf. Ik vind mijzelf een enorm fantastische, goeie, jonge, mooie, intelligente zanger van prachtige moderne, postmoderne popmuziek en het is totaal niet waar, dat imago van oude zaag. Maar als mensen mij een oude zaag willen noemen dan moeten ze dat maar doen hé.»

«Wel ja, ik kan er weinig aan doen, het imago van simpele jongen. Misschien doe ik dat wel ekspres uit reactie tegenover dat soort intellektualistische linkse yuppies en stoefers die zichzelf allemaal zo fantastisch vinden en in technodiskoteken zitten en het allemaal fantastisch goed kunnen uitleggen.»

Veto: Waarom open je de plaat met *jouw* versie van Ode an die Freude van Beethoven?

De Vos: «Het was weer een hele donkere plaat vond ik allemaal rare kritiek op de samenleving en ik vond dat er ook wel een vrolijk nummertje op mocht. Het klinkt wel niet echt vrolijk maar het is dus wel een ode aan de vreugde. Ik meen dat letterlijk: je moet proberen rijk en gelukkig te worden. Iedereen moet mooi zijn en rijk en gelukkig.»

Veto: Bij de vorige gemeenteraadsverkiezingen liet je Agalev het liedje Anders en beter gebruiken. Hoe zit het met het engagement van Luc De Vos?

De Vos: «Natuurlijk heb ik een mening over de samenleving maar op de plaat heb ik die met veel ironie en gevoel voor humor proberen te verwoorden. Eigenlijk heb ik daarover geen mening. Iedereen moet proberen zijn best te doen en zelf probeer ik ook zo weinig mogelijk slogans te gebruiken. Ik kan ook heel weinig doen aan de problemen. Ik probeer alleen maar de wereld te verbeteren door mijn liedjes zo mooi mogelijk te maken. Dat is mijn taak en mijn plicht denk ik. Op die manier kan ik misschien de wereld verbeteren: door heel wat mooie, fantastische, leuke liedjes toe te voegen aan de werkelijkheid. Als ik mijn best doe en jij je best doet op je eigen terrein dan helpt dat al heel wat denk ik.»

Veto: Je hebt laten verstaan dat je het wel ziet zitten om elke twee jaar een plaat uit te brengen zodat je op je zeventigste een vijftigjarige hebt gemaakt.

De Vos: «Ik wil er wel heel mijn leven mee bezig blijven, daar ben ik nu wel uit. Het is niet zo dat ik denk dat ik het nu wel heb gehad. Elk jaar vind ik het toffer en toffer en ik word nog ieder jaar beter. Ik zie mijzelf echt nu niet stoppen. Het uiteindelijk probleem zullen de platenfirma's zijn. Zal iemand nog bereid zijn mijn platen uit te brengen? Zullen de mensen nog naar mijn liedjes willen luisteren? Zelf zal ik altijd liedjes blijven maken denk ik, blijven optreden tot mijn zeventigste inderdaad of tot mijn honderdwtintigste.»

Veto: Tenslotte, verwijzend naar je laatste cd, gaat Duitsland het Europees Kampioenschap winnen?

De Vos: «Ik denk dat Standard het Europees Kampioenschap gaan winnen. Of doen die niet mee? Ja Duitsland zal wel winnen zeker? Ofwel België. Ik gok op België. Maar ik weer er ook niets van. Heeft België eigenlijk een goeie ploeg?»

Mathieu Van Steenkiste

Oorgetuigen met Luc De Vos. Dinsdag 25 april om 20u in vergaderzaal 3 boven het Stuc. Info en tickets: 016/20.81.33

(foto Jimmy Debruyne)

Hoewel ik een simpele jongen ben, ben ik veel intelligenter dan Stijn Meuris en Frank Vanderlinden samen. Maar Stijn Meuris krijgt wel een Oscar voor de populairste lul. Of zou die Oscar toch niet naar die Hollanders van Lola Da Musica gaan?

de computer en de sampler. Daardoor kom je op dingen die een normale drummer niet kan spelen. Dat maakt het op zichzelf wel interessanter vind ik. We gebruiken die dingen ook live hoor, we laten die gewoon meelopen.»

«Het probleem van een drummer — maar ik kan natuurlijk niet spreken voor een drummer — is dat het volgen van een beat tamelijk moeilijk is. Als je zelf je beat maakt, kun je op je eigen ritme spelen maar als je een ander ding hoort, is het vrij lastig om dat te volgen. Erik Bosteels, onze nieuwe drummer die van Hooverphonic komt, kan dat wel. Het klinkt bijna alsof we met twee drie drums tegelijk spelen. Ik hoor dat wel graag.»

Veto: In hoeverre ben je tevreden met het geluid van Eindelijk Vakantie? In vergelijking met de live-versies van de songs klinkt de ritmesektie soms vrij slapjes.

De Vos: «Zelf kan ik het eigenlijk niet, platen opnemen. Ik heb wel vanalles in mijn hoofd maar ik heb daar allemaal geen verstand van. Ik kom die studio binnen en

maar met een aantal gasten. Raadgevers als het ware. Uiteindelijk heb je toch weer met één leidende producer gewerkt.»

De Vos: «Het bleek toch niet mogelijk. Alleen al maar uit technische en logistieke overwegingen. Daan Stuyven ging ook meedoen maar die kon dan niet. Ik heb wel op zijn gitaar gespeeld, vandaar dat hij vermeld staat in het cd-boekje. David Dewaele en die gasten van de Anarchisten zijn komen meedoen, dus in die zin hebben we wel met verschillende mensen kunnen werken.»

Veto: Voor die nieuwe jonge garde ben je een soort van cultfiguur aan het worden. De broertjes Dewaele die voor hun tv-programma *stoofvles* bij jou komen eten en dergelijke. Ben je niet bang om te eindigen als een soort Eddy Wally-figuur?

De Vos: «Ik krijg wel een beetje last van mijn imago. Zeker in Humo is het altijd dezelfde kritiek dat ik een oude zak ben. Ik kan mij dat moeilijk aantrekken. Ik doe zelf enorm graag wat ik doe en ik vind het ook enorm goed. Dus wat mijn imago van oude zaag betreft, op den duur krijg je dat blijk-

“Ik vind mijzelf een enorm fantastische, goeie, jonge, mooie, intelligente zanger”